Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com
Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi
Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 29/5- 4/6/2013

ΤΟΠΙΚΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: Κυπριακές εκπαιδευτικές οργανώσεις, ο εθνικός πόλεμος και το διεθνές συνέδριο της ETUCE για την ειρήνη

ΔΙΕΘΝΗ

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ - ΑΠΟΨΕΙΣ

ΤΟΠΙΚΑ

Παραδείγματα ελαφρότητας

Το πρώτο παράδειγμα ελαφρότητας, στο οποίο αναφέρθηκε ο Ανδρέας Παράσχος στο εβδομαδιαίο σημείωμα του στην Καθημερινή θα το προσπεράσω διότι δεν θα ασχοληθώ με το ξέπλυμα μαύρου χρήματος που δεν γίνεται στην Κύπρο όπως επιβεβαιώνει άλλωστε και ο πρόεδρος Αναστασιάδης. Επειδή θα ασχοληθώ με τα νέα της βδομάδας για το Κυπριακό σε ότι αφορά στην κυβέρνηση, κρατώ το δεύτερο παράδειγμα ελαφρότητας που εντόπισε ο δημοσιογράφος μας:

«Το δεύτερο παράδειγμα ελαφρότητας των ενεργειών της Λευκωσίας, τις τελευταίες μέρες, ήταν εκείνη η επιστολή Αναστασιάδη προς τον γ.γ. του ΟΗΕ, διά της οποίας ζητούσε, άκουσον-άκουσον, από τον κ. Μπαν διαβεβαιώσεις ότι το δείπνο με τον κ. Έρογλου θα είναι κοινωνικού χαρακτήρα. Ο γ.γ. του ΟΗΕ μάς έγραψε στα παλαιότερα των υποδημάτων του, διότι δεν περίμενε ο άνθρωπος τόση ηλιθιότητα, και τελικά αναγκάστηκε η Λευκωσία να βάλει την ουρά στα σκέλια και να στείλει τον μόνιμο αντιπρόσωπό της στα Η.Ε. να συναντήσει –ποιός ξέρει αν συνάντησε;– τη διευθύντρια του Γραφείου του γ.γ., Σουζάνα Μαλκόρα, και να λάβει, σύμφωνα με ανακοίνωση που εξέδωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος στη Λευκωσία, «τις κατάλληλες διαβεβαιώσεις σε σχέση με το δείπνο της 30ής Μαΐου». Στις πρεσβείες γελούν, το ξέρετε; Σοβαρευτείτε, χανόμαστε, το αντιλαμβάνεστε»;

Η πιο πάνω παράγραφος συμπυκνώνει μια εκτίμηση για τους χειρισμούς της κυβέρνησης αλλά αυτό είναι το λιγότερο. Σκεφτείτε πόσες σελίδες στις εφημερίδες και πόση πάρλα στα κανάλια και πόσες εργατοώρες δημοσιογράφων και πολιτικών σπαταλήθηκαν και πόσος κόσμος νόμιζε ότι άκουε ειδήσεις και εκτιμήσεις…

Σκεφτείτε και πόσος αέρας κουπανιστός πουλήθηκε για το έγγραφο – σύνοψη των συνομιλιών που δόθηκε – δεν δόθηκε, το ζήτησε ο πρόεδρος – δεν το ζήτησε, πριν τόσες ή όχι τόσες μέρες για να παραδεχτεί τελικά πρόεδρος ότι το πήρε την ίδια μέρα με τον Έρογλου. Και δημιουργήθηκε και χάσμα γράφουν τα μίντια Αναστασιάδη – Ντάουνερ. Ο τελευταίος πρέπει να πάει σπίτι του το ζητά και ο Λιλλήκας.

Τελικά, Αναστασιάδης και Ντάουνερ συναντήθηκαν και θα φάνε και με τον κύριο Έρογλου με μεταφραστές…

Από το εξωτερικό οι ειδήσεις επιμένουν ότι ο διεθνής παράγοντας ζητά διαδικασία σύντομης λύσης του Κυπριακού και δυστυχώς για την κυπριακή διπλωματία υπάρχει επιμονή στην διασύνδεση με την εξόρυξη των υδρογονανθράκων και την οικονομική κρίση.

Η πιο σημαντική ίσως παρέμβαση της εβδομάδας είναι αυτή του προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Χέρμαν Βαν Ρομπέι κατά την πρόσφατη επίσκεψη του στην Άγκυρα. Σε΄σχέση με το Κυπριακό ήταν αρκετά σαφής: «… η ανακάλυψη των κοιτασμάτων φυσικού αερίου θα μπορούσε να λειτουργήσει ως κίνητρο για την έναρξη των ειρηνευτικών συνομιλιών, είπε και πρόσθεσε. Είναι ακόμα απαραίτητο να βρεθεί ένας τρόπος συνολικής διευθέτησης του ζητήματος της Κύπρου. ... Ειδικότερα, η ανακάλυψη των αποθεμάτων φυσικού αερίου στα ανοικτά των ακτών της Κύπρου θα μπορούσε να αποτελέσει κίνητρο για την ειρηνική συμφιλίωση».

Η κλασσική ελληνοκυπριακή αντίδραση είναι πως πρώτα θα λυθεί το Κυπριακό και μετά θα γίνουν σκέψεις για τη δικοινοτική διάσταση της υπόθεσης. Και φυσικά όσο οι συνομιλίες είναι νεκρές δεν υπάρχει και τρόπος να τεθεί το ζήτημα. Είναι ωστόσο άξιο περιέργειας ο τρόπος ή οι τρόποι που θα χρησιμοποιηθούν για να εμπλέξουν τη συγκεκριμένη διάσταση στο Κυπριακό.

Ένας μεγαλοϊδιοκτήτης υπουργός που ξέρει από κομπιναδόρικα κόλπα στα ΜΜΕ: Οι πολλαπλές μορφές διαπλοκής του Σ. Χάσικου

Ο κ. Χάσικος αποτελεί σήμερα την προσωποποίηση της διαπλοκής στην κυβέρνηση. Μεγαλοϊδιοκτήτης ΜΜΕ, και μέλος μεγαλοαστικής οικογένειας με πολλαπλές επιχειρήσεις και συμφέροντα – από τις επικοινωνίες μέχρι τα ακίνητα και τις ιχθυοκαλλιέργειες από ότι φαίνεται. Σε αυτό το πλαίσιο, οι φήμες για τους λόγους του διορισμού του παραπέμπουν σε σχέση εξάρτησης του κ. Αναστασιάδη από αυτά τα συμφέροντα. Είναι τόσο κραυγαλέα η αντίφαση ανάμεσα στις διακηρύξεις της κυβέρνησης και την πρακτική του κ. Χάσικου, που μόνο άλλα συμφέροντα μπορούν να την εξηγήσουν. Την περασμένη βδομάδα, ο κ. Χάσικος βρέθηκε υπό επίθεση από δύο κατευθύνσεις – την Κυριακή ο Πολίτης 26/5 είχε πρωτοσέλιδη αναφορά στο διπλό του ρόλο ως ενοικιαστής και επικεφαλής του οργανισμού (του Δημοσίου) που νοικιάζει, ενώ μετά η ΠΟΒΕΚ φωτογράφισε επίσης το Χάσικο ως παράγοντα με διαπλεκομενα συμφέροντα (υπουργός/δημόσιος λειτουργός και ενοικιαστής) ο οποίος προσπαθούσε να αποτρέψει την μείωση των ενοικίων - λειτουργώντας δηλαδή με βάση τα ιδιωτικά του συμφέροντα. Παράλληλα, κυκλοφόρησε στο ίντερνετ καταγγελία από ομάδα περιβαλλοντιστων (δημοσιεύεται πιο κάτω) η οποία προσάπτει στον κ. Χάσικο ότι χρησιμοποίησε την εφημερίδα του για την κατασκευή κλίματος που να οδηγεί τους οικονομικούς τους αντιπάλους στη χρεοκοπία.

Ως επιβεβαίωση του συμπληρωματικού ρόλου των ΜΜΕ, τη Δευτέρα άρχισε να διαρρέει από τον Alithia online νέα εκστρατεία ενάντια στους μετανάστες, τα επιδόματα κλπ – ως προσπάθεια μετατόπισης από το θέμα του Χάσικου σαν ενοικιαστή. Η είδηση βρέθηκε σε σχόλιο την επόμενη στον Φιλελεύθερο, ο οποίος λογόκρινε κάθε αναφορά στον Χάσικο και τις αποκαλύψεις για τον ρόλο του ως ιδιώτης ενοικιαστής απέναντι στο Δημόσιο. Μάλλον το δίκτυο το Χάσικου επεκτείνεται και στο Φιλελεύθερο διότι είναι και η σιωπή μορφή τεκμηρίου συγκάλυψης.

Όταν επιτίθεται ακόμα και μια φιλική εφημερίδα – μάλλον το χέρι του Χάσικου απλώνεται παντού: ο ενοικιαστής υπουργός μπερδεύει τους ρόλους

Όταν ο Πολίτης δημοσίευσε την πρωτοσέλιδη είδηση ότι ο Υπουργός Εσωτερικών Σ. Χάσικος πίεζε άλλους ενοικιαστές να μειώσουν τα ενοίκια προς δημόσιες υπηρεσίες, ενώ ο ίδιος δεν το έκανε για κτίριο που νοικιάζει, ήταν μια ενδιαφέρουσα κίνηση. Το συγκεκριμένο θέμα ήταν από μόνο του κραυγαλέο – αποκάλυπτε μια ακόμα σχέση διαπλοκής του υπουργού με την υποτιθέμενη δημόσια εργασία του – αλλά και η απάντησή του, έδειχνε ότι ο ίδιος δεν μπορούσε να κατανοήσει τις αντιφάσεις. Έτσι επικαλέστηκε αρχικά το ότι το ενοίκιο ήταν χαμηλό και με το ύφος μεγάλο-ιδιοκτήτη το έπαιξε "αν δεν σας αρέσει φύγετε" - ξεχνώντας εκείνη τη στιγμή το δημόσιο αξίωμα του υπουργού. Ακολούθως, επιβεβαίωσε ότι ως υπουργός είναι και επιχειρηματίας – αναφέρθηκε σε συζήτηση με την υπουργό εργασίας για την ενοικίαση άλλου κτιρίου, που ανήκει στην οικογένεια του.

Το ότι ο κ. Χάσικος έχει παντρευτεί σε μεγαλοαστική οικογένεια είναι γνωστό. Και έχει εμπλακεί σε διάφορες επιχειρήσεις με άξονα την «οικογένεια». Ταυτόχρονα ως πολιτικός, το όνομά του έχει εμπλακεί σε διάφορα, τα οποία αγγίζουν το ζήτημα της διαπλοκής ιστορικά. Ο ίδιος ήταν ένα από τα άτομα, τα οποία ήταν σε νευραλγικές θέσεις, όταν δίνονταν οι μίζες των πυραύλων στα τέλη της δεκαετίας του 1990 – και φυσικά, όπως και ο Ν. Μιχαηλίδης ο οποίος έχει κληθεί στη δίκη του Τσοχατζόπουλου, ισχυρίζεται ότι δεν είχε εμπλοκή. Σύμφωνα με μερικούς παρατηρητές, το νυν υπουργείο ίσως να είναι και μια άμυνα από τις κακοτοπιές που μπορεί να προκύψουν από τη δίκη Τσοχατζόπουλου. Διότι ανάμεσα σε άλλα, ήταν και μεγαλομέτοχος στην Telepassport, η οποία είχε μια ενδιαφέρουσα εμπλοκή στα σκάνδαλα των μιζών.

Η οικογένεια φαίνεται ότι συμμετείχε και στη φούσκα του Χρηματιστηρίου το 1999 και στη μετέπειτα φούσκα των ακινήτων – και σε μια σχετική εταιρεία, εμφανίζονται τα ονόματα μερικών από τους υπουργούς άμυνας της επίμαχης περιόδου των μιζών για τους πυραύλους.[1]

Πολλές συμπτώσεις από ένα πολιτικό που, ήδη, ο σύντομος βίος του στο Υπουργείο Εσωτερικών, έχει έντονα τα στοιχεία της διαπλοκής με τα ιδιωτικά του οικονομικά συμφέροντα. Με την ανάληψη του Υπουργείου λ.χ. ανέλαβε να προωθήσει το νομοσχέδιο για τη φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας και πρόσθεσε μια σημαντική αλλαγή – τη φορολόγηση της πρώτης κατοικίας για να απαλλάξει από το κόστος τους μεγαλοϊδιοκτήτες, όπως η οικογένεια. Ταυτόχρονα, η κυβέρνηση φαίνεται να ψάχνει

1 Αναζητώντας τα κυπριακά ίχνη των σκανδάλων του Τσοχατζόπουλου: η ανακύκλωση των υπουργών άμυνας και τα διαπλεκόμενα συμφέροντα http://defterianaynosi.com/article.php?id=600

τρόπους να υπονομεύσει το ΡΙΚ, που είναι ανταγωνιστικό των ιδιωτικών συμφερόντων των ΜΜΕ της οικογένειας του.

Η καταγγελία για «κομπίνα» με το ιχθυοτροφείο στο Λιοπέτρι: Αληθεύει όντως οτι δαιμονοποιεί η εφημερίδα του εταιρειες για να χρεοκοπήσουν και μετά τις αγοράζει;

Μέσα στα πλαίσια των πρόσφατων συζητήσεων που άνοιξε και το δημοσίευμα του Πολίτη, εμφανίστηκε και μια καταγγελία, που ίσως να είναι αποκαλυπτική και μιας άλλης λειτουργίας των ΜΜΕ – αφού ο ίδιος ο κ. Χάσικος στην απάντησή του στον Πολίτη ουσιαστικά είπε ότι υπάρχουν δημοσιεύματα, τα οποία είναι «βαλτά» για να εξυπηρετούν διάφορες «κομπίνες». Η καταγγελία έγινε απο περιβαλλοντιστές, οι οποίοι ασχολούνται με τα θέματα της περιοχής στο Λιοπέτρι:

«Πριν από μερικά χρόνια, οι ψαράδες στον ποταμό Λιοπετρίου, αλλά και κάτοικοι της τοπικής κοινότητας, διαμαρτύρονταν για τις αρνητικές περιβαλλοντικές, κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις μίας ιχθυοκαλλιέργειας. Η Αλήθεια εμφανίζεται στο πλευρό των διαμαρτυρομένων και μετατρέπει τις κινητοποιήσεις τους σε πρώτη είδηση. Λίγο αργότερα, πέφτουν δραματικά οι μετοχές της ήδη προβληματικής επιχείρησης. Ξαφνικά, λίγο μετά την εκλογή του ΔΗΣΥ και το διορισμό του Σωκράτη Χάσικου ως Υπουργού Άμυνας, η ιχθυοκαλλιέργεια αγοράζεται από τον όμιλο επιχειρήσεων του Σωκράτη Χάσικου σε εξευτελιστική τιμή. Μετά την αγοραπωλησία, μούγγα για τις διαμαρτυρίες των ψαράδων και δωρεάν διαφήμιση στην εφημερίδα του ιδιοκτήτη. Και τώρα, ξαφνικά, ο ιχθυογεννητικός σταθμός της ιχθυοκαλλιέργειας - ο οποίος λειτουργούσε παράνομα για χρόνια - αποκτά άδεια και υποβάλλει και αίτηση για αύξηση παραγωγής.»

Η είδηση δημοσιεύτηκε, αρχικά στο Facebook και αναδημοσιεύεται εδώ σε αναμονή σχολίου ή διάψευσης από τον εμπλεκόμενο. Διότι, αφού ο ίδιος άνοιξε το θέμα της διαπλοκής των ΜΜΕ, θα πρέπει να απαντήσει και να εξηγήσει και τις ενδεχόμενες επιλογές της εφημερίδας του και το τί κυκλοφορεί για τις «κομπίνες».

Η Αντιπαράθεση με τον Πολίτη: ποιοί είναι οι «κομπιναδόροι», που προωθούν ιδιωτικά συμφέροντα μέσα από δημοσιεύματα;

Η απάντηση του Χάσικου στον Πολίτη αποτελούσε, ουσιαστικά, μια έμμεση επίθεση στην εφημερίδα:

«…το να τα θέτουμε τούτα ενώπιον του Υπουργού ή να προσπαθήσουμε να χτυπήσουμε τον Υπουργό, επειδή ο Υπουργός ανέλαβε μια εκστρατεία εναντίον κάποιων κομπιναδόρων δεν νομίζω ότι προσφέρουμε υπηρεσία στον τόπο».

Έμμεσα, αλλα με σαφήνεια, ο κ. Χάσικος υπέβαλε ότι ουσιαστικά ο Πολίτης είναι εφημερίδα που χρησιμοποιούν κάποιοι «κομπιναδόροι» για να προωθήσουν μέσα από δημοσιεύματα σχετικά συμφέροντα. Ίσως ο ιδιοκτήτης της Αλήθειας να ξέρει από τέτοιες πρακτικές. Στην περίπτωση του Πολίτη δεν το τεκμηρίωσε πάντως οπότε και εκεί το ζήτημα παραμένει μετέωρο – με την καταγγελία του Πολίτη (για το ρόλο του κ. Χάσικου ως ενοικιαστή) να έχει επιβεβαιωθεί ωστόσο.

Η αντιπαράθεση ανάμεσα στο Χάσικο και τον Πολίτη υποβόσκει για καιρό – εμφανίστηκε και την άνοιξη του 2011. Από την πλευρά του Πολίτη, βέβαια, η έμμεση εστίαση στο Χάσικο παραπέμπει στα προηγούμενη πρακτική της εφημερίδας να ασχολείται με σκάνδαλα, γενικά – και είχε δοκιμάσει να αναφερθεί κάπως και στο ζήτημα των μιζών Τσοχατζοπουλου.

Από την άλλη, ωστόσο, και οι δυο εφημερίδες απευθύνονται στο ίδιο χώρο – της φιλελεύθερης δεξιάς και είναι σαφές ότι ο κ. Χάσικος και τα συμφέροντα που εκπροσωπεί έχουν πάρει σαφές προβάδισμα στο προεδρικό. Οπότε, η αντιπαράθεση μπορεί να είναι και δείγμα αντικρουόμενων συμφερόντων στους κυβερνητικούς κύκλους.

Το πολιτικό σκηνικό μετά το Μάρτη: Η μεγάλη μάχη στο ΔΗΚΟ και η στάση αναμονής των υπολοίπων

Οι κυριότερες εξελίξεις, μετά το Μάρτιο, δείχνουν μάλλον ένα πλαίσιο αναμονής για τα πολιτικά κόμματα. Αναμενόταν, βέβαια, προεκλογικά ότι θα υπήρχαν μετατοπίσεις, μετά το τέλος των εκλογών. Τελικά, οι κινητοποιήσεις για το κούρεμα και οι επιπτώσεις έχουν μάλλον μετατοπίσει τις εξελίξεις για αργότερα - καθώς τώρα πια, φαίνεται να διαμορφώνονται νέες δυναμικές και νέοι άξονες αντιπαράθεσης.

Ο ΔΗΣΥ: Επιχείρηση συγκόλλησης με το ξεχείλωμα να φαίνεται και πάλι στα άκρα

Στο κυβερνών κόμμα φαίνεται να επικράτησε για την ώρα το σύνδρομο της επιβίωσης μπροστά στην κρίση και έτσι το μεταβατικό συνέδριο έγινε, ουσιαστικά, μάλλον τυπικά. Στην ηγετική ομάδα, αναδείχθηκε ο Α. Νεοφύτου, και ο Λ. Χριστοφόρου αντιπρόεδρος. Από οικονομικής πλευράς, ο μεν Αβέρωφ εκπροσωπεί την νεοφιλελεύθερη αστική τάξη, ενώ ο Λ. Χριστοφόρου εμφανίζεται ως εκπρόσωπος της λαϊκής δεξιάς. Η συμβίωση δεν θα είναι προβληματική, όσο συνεχίζουν και οι δυο απλώς να επαναλαμβάνουν τους ρητορικούς τους μονόλογους – αν και, όταν η κρίση αρχίζει να πιέζει μπορεί να είναι δύσκολο να συγκαλυφθούν οι αντιφάσεις. Στους αντιπροέδρους, υπήρχε μια σχετικά αναμενόμενη κατανομή – ο Γεωργίου φαίνεται να εκφράζει τον κομματικό μηχανισμό, η Κυριακιδου είναι χαμηλών τόνων και μάλλον προς τη φιλελεύθερη τάση – εκπροσωπεί σημαντικά οικονομικά συμφέροντα που φτάνουν στην Τράπεζα Κύπρου. Ο Σαμψών είναι, μάλλον, ο εκπρόσωπος της ακροδεξιάς. Οι φιλελεύθεροι θεωρητικά εκπροσωπούνται από τον Τορναρίτη, ο

οποίος είναι ο νέος κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος. Και όπως παρατήρησε και η Χαραυγή, είναι και ο μόνος από τη νέα ηγεσία που τόλμησε, μέχρι τώρα, να αποδώσει θετικό έργο στο Δ. Χριστόφια, μιλώντας για το φυσικό αέριο. Και ο Αβέρωφ φαίνεται να προσπαθεί να κρατά κάποιες ισορροπίες διότι είναι και πολλά τα αντικρουόμενα συμφέροντα – αλλά, γενικά, ο Συναγερμός, την προηγούμενη περίοδο συμπεριφερόταν σε κατάσταση εξαλλοσύνης. Πάντως παρά την επίφαση ενότητας οι εξωτερικές εντάσεις εμφανίζονται έστω και σαν σημεία εκροής δυσφορίας: η χαμηλών τόνων αντιπαράθεση Πολίτη- Χάσικου όπως και η αντιπαράθεση Θεμιστοκλέους- Θεοχάρους είναι ενδεικτικές.

Αντιπολίτευση: αναμονή και τοποθέτηση για την επόμενη μέρα

Στο ΑΚΕΛ, όπως και στην ΕΔΕΚ, δεν φαίνονται στο παρόν στάδιο εξελίξεις με μόνη ίσως εξαίρεση τη φημολογούμενη κίνηση στο χώρο της αριστεράς για συντονισμό των Μέσων Επικοινωνίας του κόμματος – μια μάλλον αναμενόμενη κίνηση με βάση το εχθρικό, για την αριστερά, σκηνικό όσο αφορά τους νυν μεγαλο-ιδιοκτήτες ΜΜΕ. Γενικότερα, η κίνηση του ΑΚΕΛ να καταθέσει πρόταση για έξοδο από το ευρώ, αποτελεί ήδη και ένα σημείο αναφοράς στην Ευρώπη, αλλά και το νέο πλαίσιο, στο οποίο αναμένεται να κινηθεί η στρατηγική του ΑΚΕΛ, αν η κρίση ακολουθήσει το βάθος της ύφεσης που προβλέπεται.

Η ΕΔΕΚ, από την άλλη, μάλλον απολαμβάνει μια περίοδο, που η προεδρία της Βουλή από τον Ομήρου τυγχάνει αποδοχής, ενώ είναι σαφές ότι το κόμμα θέλει να κινηθεί προς μια αντιπολιτευτική στάση - υπάρχει και η πίεση από την κίνηση Λιλλήκα - αναμένοντας με ιδιαίτερη προσοχή τις εξελίξεις στο κυπριακό.

Η νέα κίνηση, σε αυτόν το χώρο, είναι η σαφώς η συμμαχία του Λιλλήκα, που φαίνεται να εμφανίζεται στις δημοσκοπήσεις και με πολυσυλλεκτική τάση. Πάντως, μάλλον θα αντλήσει από τον κεντρώο χώρο με μια τάση που είναι ανοικτή και με προς δεξιά με βάση το κυπριακό, αλλά και σαφώς προς αριστερά με άξονα την αντί-μνημονική ρητορική.

Το ΔΗΚΟ: το κέντρο που [δεν;] αντέχει και τα σενάρια για το επόμενο βήμα

Όλα τα βλέμματα, ωστόσο θα είναι στο ΔΗΚΟ, μέχρι το τέλος του χρόνου. Ήδη, οι πρώτες συναντήσεις της ηγεσίας του κόμματος έδειξαν ότι η αντιπαραθεση Κάρογιαν – Παπαδόπουλου θα είναι έντονη, σε βάθος χρόνου και με αστάθμητους παράγοντες στο ενδιάμεσο. Στην πρώτη αντιπαράθεση, κέρδισε σαφώς ο Κάρογιαν. Όχι μόνο μετατοπίστηκε το συνέδριο προς το τέλος του χρόνου, αλλά και στις ομιλίες φάνηκε

καθαρά ότι ο Ν. Παπαδόπουλος ήταν απομονωμένος. Η επιλογή του Ν. Παπαδόπουλου να μην αντιπαρατεθεί, είχε να κάνει και με τις αδυναμίες του, αλλά και το πλαίσιο. Ήδη ο Κάρογιαν φαίνεται αποφασισμένος να εστιάσει στην νεοφιλελεύθερη πολιτική Παπαδόπουλου, που σαφώς το φέρνει σε αντιπαραθεση με τα οικονομικά συμφέροντα της πλειοψηφίας των στρωμάτων, που εκπροσωπεί το ΔΗΚΟ. Η προσπάθεια του Παπαδόπουλου να διεκδικήσει τους ψήφους που διέρρευσαν προς Λιλλήκα στις προεδρικές, δεν φαίνεται μέχρι στιγμής να αντικατοπτρίζεται σε στήριξη στο εσωτερικό του κόμματος. Σίγουρα, όμως, έχει γερές πλάτες σε ΜΜΕ. Αν δεν έχει μετοχές, σίγουρα ελέγχει ένα δίκτυο στο Φιλελεύθερο, που καλύπτει την αντιπαράθεση με τον Κάρογιαν, σαφώς, μεροληπτικά υπέρ της Στράκκας μέχρι στιγμής.

Αξίζει να δει κάποιος και τις δυναμικές που εκφράζουν οι δυο υποψήφιοι από τον οπτική του ΔΗΣΥ. Ο Καλλινίκου λ.χ. οποίος, μαζί με τον Χατζηστυλιανου, είναι η κομματική φωνή του ΔΗΣΥ στο Φιλελεύθερο, είναι σαφώς υπέρ του Ν. Παπαδόπουλου. Αυτή η τάση ευρύτερα θεωρεί θετικό το ότι ο Ν. Παπαδόπουλος, υπό την επιρροή του Α. Νεοφύτου, θα συνεχίζει να εκφράζει νεοφιλελεύθερος απόψεις, οδηγώντας έτσι το ΔΗΚΟ σε μια συμμαχία με τον ΔΗΣΥ στην οικονομία. Αντίθετα, η τάση, την οποία προσπαθεί να εκφράσει ο Κάρογιαν είναι πιο κοντά στο κοινωνικό μοντέλο, με βάση το οποίο, τόσο ο Σ. Κυπριανού, όσο και ο Τ. Παπαδόπουλος, προσδιόριζαν το κόμμα σε ένα είδος σοσιαλδημοκρατίας. Για αυτό και ο όρος για μη ιδιωτικοποιήσεις στο προεκλογικό του Αναστασιάδη.

Από την άλλη, ο Ν. Παπαδόπουλος δεν είναι συνεπής πολιτικός και αναμένεται ότι στο κυπριακό θα ταυτιστεί με τους σκληρούς τασσικούς, ενώ μακροπρόθεσμα θα έχει φαντασιώσεις προεδρικής υποψηφιότητας, τις οποίες φυσικά ο Συναγερμός δεν μπορεί να ικανοποιήσει, έχοντας ήδη αρκετούς υποψήφιους μόνος του. Ο Κάρογιαν, από την άλλη, με βάση και την εμπειρία με την προεδρία Χριστόφια είναι πιο ανοικτός σε συζήτηση για κάποιες κινήσεις στο κυπριακό – και δεν έχει απωθημένα, όπως ο Ν. Παπαδόπουλος, με τον Ν. Αναστασιάδη λόγω 2004.

Ένας λόγος, ωστόσο, που έγινε η αναβολή είναι και η πολιτική επιστροφή του Μάρκου Κυπριανού. Ήδη ακούστηκε από πέρσι, ότι είχε εκφράσει ενδιαφέρον για θέση στην ηγετική πυραμίδα, ενώ φέτος ακούστηκε ότι θα μπορούσε να διεκδικήσει και την προεδρία ως «τρίτη λύση» - μετά την ολοκλήρωση της δικής για το Μαρί. Φαίνεται να είχε συνάντηση και με τους δυο μονομάχους και αν αποφασίσει να διεκδικήσει την προεδρία θα ανοίξει ένα ευρύτερο κεφάλαιο. Ο Μάρκος προέρχεται,

επίσης, από ιστορική οικογένεια, αλλά σε αντίθεση με τον Ν. Παπαδόπουλο φαίνεται πιο ώριμος και με πιο στρατηγική σκέψη. Δύσκολα θα γινόταν όργανο κάποιου λ.χ. όπως ο Αβέρωφ. Θα μπορούσε να συσπειρώσει το ΔΗΚΟ ως κόμμα όπως ο Κάρογιαν, αλλά να έχει και πρόσβαση στα ΜΜΕ. Στο κυπριακό, θα μπορούσε να είναι ο ηγέτης που θα κάνει και τη διαφορά – αν και οικονομικά είναι πιθανό να ανήκει η να υιοθετήσει την σοσιαλδημοκρατική-κεϋνσιανή πτέρυγα. Οι δυο γυναίκες στην ηγεσία του ΔΗΚΟ που φαίνεται να πρόσκεινται στους κυπριανικούς, η Α. Κυριακίδου και η Αντιγόνη Παπαδοπούλου, φαίνεται να κινούνται σε αυτόν τον χώρο. Και σε αυτό, παίζει ρόλο και η σχέση τους με τις ευρωπαϊκές δυναμικές.

Οι επιθέσεις ενάντια στον Δ. Χριστόφια ως μετατοπίσεις από τα προβλήματα της κυβέρνησης: (όταν η δημοσιοποίηση των περιουσιακών του Δ. Χριστόφια προκαλεί αμηχανία και νέες «κομπίνες» θεαματικής υστερίας)

Όταν άρχισαν να διαρρέουν οι πληροφορίες για τη φυγάδευση κεφαλαίων από κάποιους που ήξεραν τί θα γινόταν στο Γιουρογκουπ της 15ης Μαρτίου, ξεκίνησε μια βιομηχανία επιθέσεων ενάντια στον Δ. Χριστόφια ως τρόπος μετατόπισης της έμφασης από το προεδρικό. Θα μπορούσε να ισχυριστεί κάποιος ότι η όλη εκστρατεία ακολούθησε τις δομές της υστερίας, οι οποίες είχαν δημιουργηθεί από το 2011. Όμως, η όλη έμφαση αυξανόμενα ενέπλεκε και δημόσιες υπηρεσίες, και φυσικά ΜΜΕ, τα οποία «κομπιναδόρικα», για να χρησιμοποιήσουμε την έκφραση του υπουργού εσωτερικών, πρόβαλαν ψίθυρους και επιθέσεις – αυτό το πλαίσιο, έδειχνε σκόπιμο συντονισμό.
Αν πίσω από αυτή την εκστρατεία ήταν συγκεκριμένος υπουργός ή το επικοινωνιακό επιτελείο στο προεδρικό, δεν είναι ακόμα γνωστό.

Η δομή των επιθέσεων ήταν η εξής: μόλις εμφανιζόταν ένα θέμα, το οποίο αφορούσε τον κ. Αναστασιάδη ή την κυβέρνηση του, αμέσως διέρρεε, είτε ένα ψέμα, είτε μια παραπλανητική πληροφορία για τον Δ. Χριστόφια.

Ο Δίπλαρος που νόμιζε ότι η Έλσα είναι κόρη του Χριστόφια

Αρχικά, είχαμε το επεισόδιο με τον κ. Λούτσιο. Η πληροφορία ότι ο συμπέθερος και η κόρη του νυν προέδρου είχαν μετακινήσει εκατομμύρια, λίγο πριν το κούρεμα, άρχισε να απλώνεται μέσα στο πλαίσιο της οργής που προκάλεσε το πρώτο Γιούρογκρουπ. Αμέσως, άρχισαν να κυκλοφορούν φήμες ότι είχε βγάλει λεφτά «η κόρη του Χριστόφια». Ο άνθρωπος που δοκίμασε μάλιστα να νομιμοποιήσει το ψέμα, ο βουλευτής κ. Δίπλαρος, είχε ξαναδιαδώσει ένα ψέμα - για δήθεν επιστολές του Ιωαννίδη, τον Ιούλιο του 2011. Αυτή την φορά, ωστόσο αναγκάστηκε να απολογηθεί όταν βρέθηκε αντιμέτωπος με την κόρη του Χριστόφια. Προφανώς, λοιπόν, η συγκάλυψη του Λούτσιου περιλάμβανε και τέτοιες στρατηγικές.
Εκείνες τις μέρες, ο Χριστόφιας δημοσιοποίησε μια δήλωση για τα ψέματα.

Ακολούθησε νέο κυμμα ψεμάτων από το αόρατο επιτελείο. Άρχισαν να διαδίδουν ότι ο Χριστόφιας είχε φύγει από τον Κύπρο. Αυτή η φήμη δεν έφτασε στα ΜΜΕ. Ήταν, προφανώς, αντίβαρο στις επικρίσεις που δεχόταν τότε ο κ. Αναστασιάδης για τις αποφάσεις του στα Γιούρογρκουπ. Σε εκείνη την περίπτωση, ο Χριστόφιας εμφανίστηκε σε μια φάση σε μια ομάδα δημοσιογράφων στα γραφεία τα ΑΚΕΛ με το γλυκόπικρο σχόλιο «Δεν είμαι φάντασμα, είμαι ο Δημήτρης Χριστόφιας και είμαι εδώ..»

Το δημοσιογραφικό επιτελείο εκδικείται: αφού ρωτάτε για τους μισθούς μας….

Το επόμενο επεισόδιο είχαν εκφραστεί επικρίσεις για την πρόσληψη δημοσιογράφων στο προεδρικό. Ξαφνικά, εμφανίστηκε το «ταμείο αλληλεγγύης», το οποίο είχε δημιουργηθεί επί Δ. Χριστόφια για να κατατίθενται οι προσφορές για δωρεές. Ήταν η πρώτη κυβέρνηση, που είχε κάνει ένα τέτοιο ταμείο. Αλλά ακριβώς για να μην εστιαστεί η συζήτηση στους δημοσιογράφους εμφανίστηκε το ταμείο ως μετατόπιση.

Παράλληλα, άρχισε το ζήτημα με το αυτοκίνητο. Εδώ ήταν πια σκόπιμη προσπάθεια μείωσης του τέως προέδρου. Με βάση την νομοθεσία, που εισήχθηκε από το 1988 - για να καλύψει τον τότε πρόεδρο του ΔΗΚΟ, που έχασε τις εκλογές και το 2003 για να καλύψει τον κ. Κληρίδη - μια σειρά αξιωματούχοι δικαιούνται αυτοκίνητα συγκεκριμένου κυβισμού - και το 2003 αυξήθηκε το μέγεθος του κυβισμού για τον κ. Κληρίδη. Ο Δ. Χριστόφιας χρησιμοποιούσε αρχικά το δεύτερο αυτοκίνητο του προεδρικού, που ήταν μεταχειρισμένο. Άρχισε, τότε, μια εκστρατεία ότι «είχε πάρει το αυτοκίνητο» και η ροή των ψίθυρων έφτασε στο σημείο ότι "έκλεψε" το αυτοκίνητο. Το επίπεδο του προεδρικού είχε φτάσει πια στο πάτωμα. Έτσι, ενώ το αόρατο επιτελείο διέρρεε αυτά, ταυτόχρονα το προεδρικό τάχα τα διέψευδε. Από το προεδρικό δηλώθηκε ότι ο τέως πρόεδρος χρησιμοποιούσε το δεύτερο αυτοκίνητο του προεδρικού, μέχρι να παραλάβει το δικό του.

Μετά άρχισε νέος κύκλος – γιατί να παραγγείλει νέο αυτοκίνητο. Εδώ, οι επιθέσεις είχαν και στόχο να όχι μόνο να το μειώσουν, αλλά και να καλύψουν τον Αναστασιάδη, ο οποίος αφαιρέθηκε από την εικόνα, λες και δεν απολάμβανε προνόμια. Και η έμμεση αναφορά, που προσπαθούσε να προσπεράσει τον Αναστασιάδη, ήταν ότι ο Χριστόφιας, ως σύμβολο της δαιμονοποίησης, δεν έπρεπε να πάρει αυτοκίνητο, διότι "έφταιγε" για την κρίση. Και αυτό, βέβαια, είχε και πολιτικές προεκτάσεις. Στο πιο άμεσο επίπεδο η επίθεση στον Χριστοφια ήταν και μια προσπάθεια μετατόπισης, και πάλιν της έμφασης, μετά από την αποκάλυψη ότι η κυβέρνηση είχε πάρει έγγραφο από τον ΟΗΕ και δεν το κοινοποίησε στο Εθνικό

Συμβούλιο. Ήταν όμως και μέρος μιας ευρύτερης προσπάθειας που είχε να κάνει και με την προσπάθεια του προεδρικού να αποφύγει αντιδράσεις και πιέσεις για τα μέτρα που λαμβάνει. **Ο Χριστόφιας ως σύμβολο μιας προεδρίας που πρόβαλε την οπτική των εργαζομένων στο δημόσιο λόγο ή και στις διαπραγματεύσεις με την τρόικα, είναι εμφανώς προβληματικό συγκριτικό μέτρο.**

Το ότι η νομοθεσία για τα αυτοκίνητα είχε γίνει για να εξυπηρετήσει προέδρους του ΔΗΣΥ και του ΔΗΚΟ, το ότι ανάλογα δικαιώματα είχαν και οι γυναίκες τέως προέδρων - όπως η κ. Παπαδόπουλου και η κα. Κυπριανού - δεν αναφερόταν φυσικά.

Νέος πανικός: Πώς καλύπτεται ο Αναστασιάδης για να μην φανεί ότι συγκριτικά δημοσιοποίησε ελλειμματικά περιουσιακά στοιχεία;

Το αποκορύφωμα ήρθε, τελικά, όταν ο Δ. Χριστόφιας απηυδισμένος προφανώς, από τον υπόγειο πόλεμο - είχε προηγηθεί και σχόλιο στο Φιλελεύθερο - δημοσίευσε τα περιουσιακά του στοιχεία.

Υπήρχαν δύο προβλήματα, όσον αφορά στον κ. Αναστασιάδη

1. Γινόταν σαφής καταγραφή όλων των περιουσιακών στοιχείων της οικογένειας, συμπεριλαμβανόμενων και των παιδιών – και αυτό βέβαια άφηνε εκτεθειμένο τον κ Αναστασιάδη, ο οποίος όχι μόνο δεν είχε δηλώσει την άξια του δικηγορικού του γραφείου, αλλά δεν είχε αναφέρει επίσης την περιουσία των παιδιών του. Και για όσους παρακολουθήσαν το σήριαλ, μέχρι να τα δώσει, μετά υπήρχε πλήρης συμμόρφωση των ΜΜΕ με τον κώδικα της λογοκρισίας από επικρίσεις.
2. Ο Δ. Χριστόφιας είχε καταθέσει τα εισοδήματα και μεταφορές χρημάτων στα παιδιά του για όλη την πενταετία 2008 -13. Και πάλι κάτι που δεν έκανε ο κ Αναστασιάδης.

Την επόμενη ημέρα, οι επιθέσεις προσπάθησαν να αποφύγουν τη σύγκριση πρώτα και μετά εστίασαν στο ότι τα εισοδήματα του Χριστόφια ήταν μειωμένα στο τέλος της θητείας του, λόγω της παροχών κληρονομιάς στα παιδιά του. Δεν υπήρχε τίποτα το παράδοξο. Υπήρχε, όμως, η ενόχληση ότι το άτομο, το οποίο έμμεσα διαβαλλόταν για δύο μήνες δεν είχε κάτι ύποπτο – και τελικά φαινόταν σαν μια μέση κυπριακή οικογένεια.

Την επόμενη μέρα, το Σάββατο 25/5, το αόρατο επιτελείο - διότι ήταν καθαρός ο συντονισμός - αποφάσισε ότι έπρεπε να περάσει στην επίθεση για να μην ανοίξει το θέμα των περιουσιακών του Αναστασιάδη πάλι. Έτσι ξαφνικά, ο Πολίτης και ο Φιλελεύθερος είχαν την ίδια ημέρα την ίδια αποκάλυψη – τη λίστα για το ταμείο

αλληλεγγύης. Και αυτή βέβαια είχε πρόβλημα – φαινόταν ότι είχαν όντως δοθεί χρήματα σε οικογένειες ή άτομα, τα οποία το είχαν ανάγκη. Οπότε η εστίαση μεταφέρθηκε στο ότι δόθηκαν όλα, πριν τις εκλογές. Η λογική συνέπεια ότι μια κυβέρνηση που αποχωρούσε θα ξόδευε το ταμείο, ιδιαίτερα σε μια περίοδο κρίσης, δεν διασταυρώθηκε ως πιθανότητα. Αξίζει βέβαια και πάλι η συγκριτική αναφορά: το 2002, ο ΔΗΣΥ είχε δώσει τις μεγαλύτερες αυξήσεις στους δημόσιους υπάλληλους, ενώ το 2007, η κυβέρνηση Τ. Παπαδόπουλου είχε αυξήσει τις παροχές σε βαθμό, που μεγαλύτερο όλων των επόμενων χρόνων. Οπότε, προφανώς, όταν τα δυο συγκυβερνώντα κόμματα έκαναν τέτοιες προεκλογικές με δημόσιο χρήμα, η επίθεση σε ένα ταμείο με σχετικά μικρό πόσο - μισό εκατομμύριο που μοιράστηκε σε περίπου 500 άτομα - ήταν σχεδόν ως αναζήτηση πάλι κάτι αντιστοίχου με τα δικά τους – όπως ήταν και η αναζήτηση χρημάτων της κόρης του Χριστόφια ή του αυτοκίνητου κλπ.

Ο κ. Σιακόλας εμφανίστηκε με δηλώσεις δύο φορές για να επαναλάβει ότι είχε δώσει τέτοια χρήματα σε όλες τις κυβερνήσεις. Καμία ευαισθησία να ρωτηθούν άλλοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι τί έγιναν τα σχετικά χρήματα πριν. Όταν η Χαραυγή δημοσίευσε εικόνα τσεκ από το προεκλογικό επιτελείο του Αναστασιάδη με τη σαφή υπόνοια ότι δίνονταν χρήματα για ψήφους, πάλι δεν πέρασε τη λογοκρισία.

Από τη Βουλή στο Φιλελεύθερο: κατασκευάζοντας θεάματα

Απλώς, όταν έφτασε το θέμα στη Βουλή για το αυτοκίνητο, η ομοφωνία των βουλευτών ήταν σαφής – μέχρι και οι Προδρόμου και Ν. Παπαδόπουλος έκαναν δηλώσεις ενάντια στην προσωποποίηση του θέματος, αφού υπήρχε νομοθεσία από πριν. Βέβαια, η νομοθεσία κάλυπτε και τους δικούς του προέδρους.

Στο Φιλελεύθερο, πάντως, συνέχισαν να ψάχνουν για εναλλακτικό αυτοκίνητο – παραβλέποντας ότι κάποιοι είχαν ξεκινήσει το θέμα ακριβώς γιατί ο τέως πρόεδρος χρησιμοποιούσε ένα εναλλακτικό αυτοκίνητο.

Η όλη διοχέτευση του θέματος στα ΜΜΕ έδειξε επίσης και τα εν ενέργεια - δημοσιογραφικά -μέλη της ομάδας του προεδρικού- στο Φιλελεύθερο λ.χ. ο βασικός κομματικός εκπρόσωπος που χαράζει γραμμή είναι ο Καλλινίκου και τον ακολουθούν μερικοί τις επόμενες μέρες. Ταυτόχρονα, ο εκπρόσωπος του προεδρικού στα ρεπορτάζ, ο κ. Χατζηστυλιανού φαίνεται να έχει αναλάβει όλα τα θέματα που αφορούν τον τέως Πρόεδρο – είτε είναι οι διαρροές από την κυβέρνηση, είτε είναι η Βουλή, είτε ότι προκύψει σαν σχόλιο.

Την Κυριακή ο Αναστασιαδης φάνηκε συμφιλιωτικός, αλλα τα κυκλώματα γύρω του φαίνεται να νοιώθουν αρκετή ανασφάλεια και προσπαθούν να συνεχίσουν τις

επιθέσεις. Και η ευκαιριακή συνεργασία τους και διαθέσιμους πολιτικούς, όπως ο Περδίκης, οι οποίοι προσφέρονται διαχρονικά να παίζουν ρόλο σε θεάματα με αντάλλαγμα την προβολή από τα ΜΜΕ, είναι επίσης ενδιαφέρουσα για την ανίχνευση του διοργανωτή των επιθέσεων.

Θεσμικά αυτό που γίνεται είναι ότι η συναινετική θεσμική συμπεριφορά υπονομεύεται. Και για να υιοθετηθεί τέτοια στρατηγική κάποιος ή κάποιοι προφανώς έχουν πολλά να κρύψουν – και δεν μπορούν να δουν τις συνέπειες μεσοπρόθεσμα έστω. Διότι όταν η αριστερά η οποία πάντα φερόταν με αβρότητα -στα πλαίσια του «σεβασμού των θεσμών»- στους αντίπαλους της που έχαναν τις εκλογές -όπως φαίνεται και από τις αποφάσεις για τα αυτοκίνητα σε σχέση με τον Κυπριανού και τον Κληρίδη- τότε προφανώς κάθε μορφής αλλαγή ισορροπιών σε βουλή ή κυβέρνηση θα ακολουθείται από ανάλογες θεαματικές διαδικασίες πια. Και ιδιαίτερα στην επόμενη εποχή απονομιμοποίησης, είναι άξιον απορίας αν αντιλαμβάνονται μερικοί στον χώρο της δεξιάς τις συνέπειες για τους ίδιους. Ακροάσεις και ερευνητικές λ.χ. για συγκρούσεις συμφερόντων….

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Οι δύο επιτροπές: στη Βουλή εμφανίζονται τα στοιχεία για τις τράπεζες, ενώ ο Καλοζώης προβαίνει σε μια ενδιαφέρουσα διαφοροποίηση από την αναπαράσταση της κατάθεσης του στα ΜΜΕ

Την περασμένη βδομάδα, άρχισε να εμφανίζεται μια σαφής διαφοροποίηση στη δημόσια συζήτηση για τα αιτία της κρίσης, που οδηγεί μάλλον σε δύο έρευνες. Από

τη μια, είναι η επιτροπή που διόρισε η κυβέρνηση, η οποία, με βάση τη μέχρι τώρα διαδικασία, έχει προκαλέσει αρκετά ερωτηματικά. Από την άλλη, η έρευνα στην Επιτροπή Θεσμών της βουλής φάνηκε να κερδίζει τις εντυπώσεις, καθώς εκεί κατατέθηκαν ουσιαστικά ερωτήματα για δύο νευραλγικά ζητήματα: το πώς διοχετεύονταν κεφάλαια στην Ελλάδα και το πώς έγινε η αγορά των παραρτημάτων των κυπριακών τραπεζών εκεί. Αντίθετα, στη διορισμένη επιτροπή, η εικόνα φάνηκε να κινείται στα γνωστά πλαίσια, κάπως υποτονικά τώρα πια, αλλά και με μια προσπάθεια ανάκτησης κάποιου κύρους: από την μια, η επιτροπή ανακοίνωσε τελικά ότι θα επεκτείνει το όριο ολοκλήρωσής της μέχρι τον Οκτώβριο, ενώ ένας από αυτούς που καταθέσαν έκανε μια ενδιαφέρουσα παρέμβαση, διαχωρίζοντας τη θέση του από την εικόνα που προσπάθησαν κάποιοι, στα ΜΜΕ, και σε συζητήσεις, να οικοδομήσουν με βάση την κατάθεσή του.

Και στο Δημόσιο λόγο, η οργή για τις τράπεζες εκφράστηκε με μια ανακοίνωση των κατόχων αξιόγραφων για τον κ. Ορφανίδη, αλλά και μια ενδιαφέρουσα αναφορά προέδρου της ΕΤΥΚ για το «τζόγο των τραπεζών», αλλά και τις προειδοποιήσεις το 2011, σχετικά με το ζήτημα των τραπεζών.

Η διορισμένη επιτροπή: από τον Ν. Παπαδόπουλο μέχρι τις διαφοροποιήσεις του κ. Καλοζώη

Το πιο έκδηλο σύμπτωμα ότι η «επιτροπή του συμπέθερου» είχε πια χάσει, σαφώς, έδαφος νομιμοποίησης, ήταν η αντίδραση στην κατάθεση του Ν. Παπαδόπουλου. Ο ίδιος δεν βοήθησε ιδιαίτερα, αλλά και το κλίμα ήταν από μόνο του αποκαλυπτικό. Ο Ν. Παπαδόπουλος φάνηκε να πηγαίνει στην ερευνητική με την άνεση του ατόμου που θεωρεί ότι θα είναι σε ένα φιλικό χώρο, όπου θα μπορούσε να κάνει μια ακόμα από τις επιθέσεις του ενάντια στον Δ. Χριστόφια. Όμως, φάνηκε σαν ένα εμπαθές άτομο χωρίς τεκμήρια, παρά το ότι ο κ. Πικής και οι άλλοι δύο τον άφησαν ουσιαστικά να φύγει χωρίς δύσκολες ερωτήσεις. Η υποβάθμιση της παρουσίασής του ακόμα και στο Φιλελεύθερο ήταν εκφραστική – το σχετικό κείμενο δημοσιεύτηκε στις μέσα σελίδες. Το κλίμα ήταν εν μέρει αποκαλυπτικό για τη δυσκολία του Ν. Παπαδόπουλου να αντεπεξέλθει σε ένα ανοικτό διάλογο. Στην ερευνητική εμφανίστηκε, ουσιαστικά, ως απολογητής του κ. Ορφανίδη. Είχε, όμως, προηγηθεί και η συνάντηση της ηγεσίας του ΔΗΚΟ, όπου ο Μ. Κάρογιαν εξαπέλυσε επίθεση εναντίον του Ν. Παπαδόπουλου, ακριβώς για τη διαπλοκή του με τις τράπεζες και τον Ορφανίδη. Σε τέτοιο περιβάλλον, ο κ. Παπαδόπουλος δεν μπόρεσε να λειτουργήσει – είναι άνετος όταν λέει κάτι χωρίς να πλανιέται ο κίνδυνος αντιλόγου. Μπροστά στον αντίλογο ακολουθεί το βασικό σενάριο, που έχει μπροστά του, το οποίο στη

συγκεκριμένη περίπτωση δεν έλεγε τίποτα το νέο και υποβαθμίστηκε και από τα φιλικά του ΜΜΕ.

Η επιτροπή, πάντως, και πάλι ήταν μάλλον προστατευτική - δεν το ρώτησε για τη «σύγκρουση συμφερόντων», που έχει στη βουλή – με βάση την ιδιότητα των συμφερόντων του στην Λαϊκή- ούτε και για τις επιπτώσεις της εναντίωσής του σε «μέτρα» φορολόγησης του πλούτου στη Βουλή. Την πιο προβληματική απουσία τη κατέγραψε η Χαραυγή: ενώ ο κ. Παπαδόπουλος φάνηκε, την ακριβώς επόμενη ημέρα από την οριστικοποίηση του κουρέματος, στις 27/10/2011, ο ίδιος ο κ. Παπαδόπουλος είχε δηλώσει ότι:
«..τα οποία προβλήματα [από το κούρεμα] μπορούν να τύχουν διαχείρισης και σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση να βρούμε τις λύσεις, ώστε να μην υπάρξουν οποιεσδήποτε παρενέργειες.»
Είτε τότε έλεγε ψέματα, είτε τώρα λέει ψέματα όταν στηρίζει την εκδοχή του Ορφανίδη.

Η κατάθεσή που τράβηξε την προσοχή και που φάνηκε να διαφοροποιεί, με ένα ακόμα βήμα, το στημένο σκηνικό ήταν η διαφοροποίηση της κατάθεσης του κ. Καλοζώη, ο οποίος είναι υπεύθυνος για το δημόσιο χρέος. Αξίζει ως πλαίσιο να αναφερθεί ότι, τόσο ο Κ. Καζαμίας, όσο και ο Χ. Σταυράκης προσπάθησαν, στη δεύτερή τους κατάθεση, έμμεσα να διαφοροποιηθούν από το πώς παρουσίαζαν τα ΜΜΕ τις πρώτες τους καταθέσεις. Ο κ. Καλοζώης ήταν γνωστό ότι είχε διαφωνήσει με τον κ. Σταυράκη για το δημόσιο χρέος και υπήρχε μια σχετική επιστολή, η οποία βέβαια αναδείχθηκε από τους εμπειρογνώμονες μέσω των δικαστών. Ο κ. Καλοζώης, ωστόσο, φάνηκε πιο επιφυλακτικός από όσο θα την ήθελαν μερικοί. Αποκάλεσε απλώς «υπερβολικά αισιόδοξες» της εκτιμήσεις του κ. Σταυράκη, αλλά η έμφαση εστιάστηκε στον αποκλεισμό των κυπριακών ομολόγων από τις διεθνείς αγορές. Στην παρουσίαση του τόνισε ότι ουσιαστικά ο μη δανεισμός δεν είχε να κάμει με τις εκθέσεις των οίκων αξιολόγηση, οι οποίες, παρά τις κάποιες υποβαθμίσεις, ήταν καλές τον Μάιο του 2011. Η διατύπωση ότι η Κύπρος ήταν «παγκόσμιο φαινόμενο», αφού αποκλείστηκε από τις αγορές, ενώ είχε «ψηλή ποιότητα πιστοληπτικής ικανότητας», ουσιαστικά περιέγραφε και το πλαίσιο – και αφαιρούσε μέρος από την προηγούμενη προσπάθεια της ερευνητικής να αποδώσει ευθύνες, παραβλέποντας το ξεκάθαρο τεκμήριο ότι οι οίκοι αξιολόγησης δεν θεωρούσαν τα δημοσιοοικονομικα προβληματικά, ώστε από μόνα τους να οδηγούν σε αποκλεισμό από τις αγορές.

Φυσικά, τα ΜΜΕ ήθελαν να συνεχίσουν με την επίθεση ενάντια στην προηγούμενη κυβέρνηση. Οπότε, ο Φιλελεύθερος είχε το φανταχτερό τίτλο «Από τον Μάιο 2011 η χρεοκοπία» στην σελίδα 8, ενώ στο πρωτοσέλιδο υπήρχε ανάλογος, έστω και μικρός τίτλος: «Χρεοκοπήσαμε από το 2011». Στην ανάγκη ακόμα και οι λέξεις χάνουν το νόημα τους: η διατύπωση μέσα στο κείμενο «άρχισε από τον Μάιο του 2011... η αντίστροφη μέτρηση για **πιθανή** στάση πληρωμών» έγινε «από το Μάιο 2011 χρεοκοπία». Προφανώς, η ανάγκη προβολής του πανικού του παρόντος προς τα πίσω, λειτουργεί στα ΜΜΕ.

Όποτε, ο κ. Καλοζώης άφησε μεν αιχμές, ότι δεν τον άκουσε ο κ. Σταυράκης, αλλά άφησε σαφώς εκτεθειμένη - αφού ήταν και αναμενόμενος φιλικός μάρτυρας για τη θεωρία «φταίει η κυβέρνηση» - τη θεωρία ότι «δεν είχαν παρθεί μέτρα».

Και στην περίπτωση του κ. Καλοζώη, και πάλι, δεν είχαμε ερωτήσεις, που να έδειχναν ότι οι εκτιμήσεις του για το δημόσιο χρέος δεν βγήκαν τελικά σωστές. Και με βάση το ότι οι δύο δικαστές δεν μπορούν λογικά να έχουν πρόσβαση σε όλες τις δηλώσεις, η εργασία των αόρατων «εμπειρογνωμόνων», που διόρισε το υπουργείο είναι σημαντική για την επιλογή ή μη σχετικών ερωτήσεων. Διότι το δημόσιο χρέος παρέμεινε στο 60-70%, που είναι κοντά στο ευρωπαϊκό μέσο όρο, πριν την προσφυγή της Λαϊκής το 2012. Τον Οκτώβριο του 2011, ο κ. Καλοζώης είχε δηλώσει ότι είχε βελτιωθεί το κλίμα για δανεισμό, λόγω του ρωσικού δανείου. Στην ερευνητική, όμως, αυτή η εκτίμηση, η οποία ουσιαστικά επιβεβαίωνε και το Σταυράκη, δεν τέθηκε δημόσια – ως ερώτηση.

Σε αυτό το πλαίσιο, έγινε και μια συζήτηση ακολούθως για το τί είπε πραγματικά ο κ. Καλοζωης. Το Σάββατο, ο κ. Καλοζώης επανήλθε με μια ενδιαφέρουσα δήλωση, που μάλλον αφόπλιζε την χρήση του στην κατασκευή κλίματος από τα ΜΜΕ των τραπεζών. Στη δήλωσή του έθετε ως στόχο την *«άρση οποιονδήποτε αμφιβολιών, καθώς... τον τελευταίο καιρό έχει επιχειρηθεί σε διάφορα φόρουμ να ερμηνευθεί η ενδεχόμενη σχέση στην οικονομική κρίση Κύπρου - Ελλάδας με δημόσια αναφορά στο όνομά του»*. (Φιλελεύθερος 27/5/2013). Στην δήλωση, ο κ. Καλοζώης επανέλαβε το γεγονός ότι δεν αποκλείστηκε η Κύπρος από τις αγορές, λόγω των αξιολογήσεων, αλλά διότι *«οι διεθνείς επενδύτες – πανικόβλητοι από τις εξελίξεις στην ελληνική οικονομία – απέδωσαν στην κυπριακή οικονομία παρόμοιο δείκτη πιστοληπτικής ικανότητας με αυτόν που είχε η ελληνική οικονομία..»*. Σε αυτό το σημείο, βέβαια, υπάρχει ένα νευραλγικό ερώτημα για το ποιοί από το εσωτερικό καλλιέργησαν αυτό το κλίμα. Ο κ. Ορφανίδης, δημόσια στις αρχές Απριλίου, σε ένα οίστρο

αντιπολιτευτικής στράτευσης, ουσιαστικά, υποβάθμιζε μόνος του τα κυπριακά ομόλογα. Όταν το κάνει ένας διοικητής, για να εξυπηρετήσει τους κομματικούς του φίλους, είναι και δημόσιο ζήτημα.

Η δήλωση του κ. Καλοζώη ωστόσο, είχε και μια πιο εκτενή αναφορά στο πρόβλημα, όπως το έβλεπε ο ίδιος και παρά τα πρωτοσέλιδα: *«..ο λόγος του αποκλεισμού από τους διεθνείς επενδύτες ήταν, κατά την γνώμη του, η μεγάλη έκθεση της κυπριακής οικονομίας στους κινδύνους της ελληνικής οικονομίας. Αυτή, προσθέτει, ήταν η βασική διαφορά μεταξύ της Κύπρου και άλλων κρατών, τα οποία μπορούσαν να δανείζονται, ενώ δεν είχαν καλύτερη αξιολόγηση από την Κύπρο. Αναφέρει, επίσης, ότι οι κίνδυνοι δεν περιορίζονταν στην κατοχή ελληνικών κυβερνητικών ομόλογων από τις κυπριακές τράπεζες, αλλά επεκτείνονταν και στο δανειακό χαρτοφυλάκιο και γενικά στις δραστηριότητες των κυπριακών τραπεζών στην ελληνική οικονομία. Το γεγονός αυτό... σε συνδυασμό με το μέγεθος των κυπριακών τραπεζών συγκριτικά με το ΑΕΠ της Κύπρου, κρίθηκε από τις αγορές ότι απειλούσε την ικανότητα του κυπριακού δημοσίου να ανταποκριθεί στις μελλοντικές υποχρεώσεις του.»*
Και όπως έγραφαν με σαφήνεια οι οίκοι αξιολόγησης «οι μελλοντικές υποχρεώσεις» περιλάμβαναν και την προσπάθεια διάσωσης των τραπεζών, λόγω της επέκτασης τους στην Ελλάδα.

Ουσιαστικά, ο κ. Καλοζώης επιβεβαίωνε ότι το πρόβλημα δεν ήταν τα δημόσιο-οικονομικά, αλλά το τραπεζικός τομέας.

Και στη Βουλή απόηχοι των τραπεζικών σκανδάλων και... των υπόγειων διαδρομών: κάναμε ή δεν κάναμε ξέπλυμα τελικά;

Η συζήτηση στην Επιτροπή Θεσμών της βουλής φαίνεται να αποκτά δυναμική. Ο κ. Συλλούρης φαίνεται να συμπεριφέρεται με ένα είδος ηθικής υποχρέωσης για το θέμα, ενώ από τα αριστερά, η κ. Χαραλαμπίδου εστιάζει έντονα στη σχέση με την Εγνατίας – και τη διαρροή κεφαλαίων προς την Ελλάδα, ανοίγοντας ουσιαστικά, το πλαίσιο για μια πραγματική διερεύνηση του θέματος, από πολλές οπτικές γωνίες. Έτσι, ο κ. Σαρρής δήλωσε ότι διαπίστωσε «4 δισεκατομμύρια σε περίεργα δάνεια» και παραδέχθηκε, ουσιαστικά, ότι η ροή κεφαλαίων προς την Ελλάδα ήταν καθοριστική.

Ένα έμμεσο ζήτημα, το οποίο προέκυψε, ήταν και οι μεταφορές κεφαλαίων μέσω τρίτων χωρών και άλλων τραπεζών. Το γεγονός κατήγγειλε η κ. Χαραλαμπίδου και παρά το ότι εντάχθηκε στη γενικότερη ενασχόληση με τις ροές κεφαλαίων προς

Ελλαδα, είναι σαφές ότι αγγίζει και το θέμα ταμπού του ξεπλύματος χρήματος, στο οποίο επιδίδονταν μερικοί μέσω τραπεζών.

Το άλλο θέμα, το οποίο απασχόλησε την επιτροπή, ήταν η πώληση των παραρτημάτων των κυπριακών τραπεζών στην Ελλάδα και οι ευνοϊκοί όροι με τους οποίους έγινε η πώληση στην Τράπεζα Πειραιώς. Από ότι φάνηκε, η διαδικασία έγινε με βάση τη συμφωνία του Γιούρογρουπ και με την ευλογία την κυβέρνησης. Οι τραπεζίτες οι ίδιοι φαίνεται να ήταν ενάντια στη συμφωνία και στις δηλώσεις τους, φαίνεται ότι θεωρούσαν την πώληση «κακή» για τα «κυπριακά συμφέροντα». Το θετικό στοιχείο, στο οποίο στόχευε το Γιούρογκρουπ προφανώς, ήταν να απαλλαγούν οι κυπριακές τράπεζες από τους κίνδυνους των 24 δις σε δάνεια στην Ελλάδα. Αλλά, όπως φάνηκε τελικά, η Τράπεζα Πειραιώς θα έχει και επιλογή ποιά δάνεια θα πάρει. Το ποσό, το οποίο αναφέρθηκε ως ζημιά «για την Κύπρο» από την πώληση, ήταν 8.5 δις.

Οι συζητήσεις προκάλεσαν ενδιαφέρον και στην Ελλάδα, όπου ο κ. Βγενόπουλος ζήτησε να έρθει και να καταθέσει, ενώ και η Τράπεζα Πειραιώς εξέδωσε ανακοίνωση, διαφωνώντας με την εικόνα ότι είχε εκμεταλλευτεί την κατάσταση.
Πάντως, σύμφωνα με δημοσίευμα της Χαραυγής που δεν διαψεύστηκε, ο Έλληνας Υπουργός Οικονομικών ασκούσε έντονες πιέσεις στον Κύπριο ομόλογό του, για να δεχθεί την συμφωνία. Αξίζει πάντως να παρατηρηθεί ότι παρά την προθυμία του κ. Βγενόπουλου, η πιθανή κάθοδος του αντιμετωπίστηκε με σκεπτικισμό. Ίσως να έχει ακόμα διάφορα στο μανίκι. Και άλλωστε η μνήμη της συνάντησης του 2009, ίσως να μην είναι κάτι που θέλουν μερικοί βουλευτές.

Το κλίμα στη Δημόσια Σφαίρα: Η οργή των πρώτων θυμάτων και οι καταγγελίες για τον τζόγο των τραπεζών

(η ανακοίνωση του Συνδέσμου Κατόχων Αξιόγραφων και οι δηλώσεις του Προέδρου της ΕΤΥΚ)

Οι κάτοχοι αξιόγραφων ήταν ίσως η πρώτη ομάδα, η οποία συνειδητοποίησε οδυνηρά τις απάτες και τη συγκάλυψη μέσα από τις οποίες οι τράπεζες οδηγούσαν την κοινωνία στην κρίση. Η περίπτωσή τους ήταν εμβληματική των τραπεζικών σκανδάλων από τον Ιούλιο του 2012 και όλο το φθινόπωρο. Την περασμένη βδομάδα, εξέδωσαν μια οργισμένη ανακοίνωση με στόχο τον Ορφανίδη. Η αιτία ήταν μια αρνητική αναφορά του Ορφανίδη για το σύνδεσμο σε ένα συνέδριο:[2] «*Πολλές φορές από τότε που εκδιωχθήκατε από την θέση σας, προσπαθείτε με δηλώσεις σας να αποδείξετε την αθωότητά σας, επιρρίπτοντας τις ευθύνες στην τότε κυβέρνηση και στις τράπεζες, τις οποίες ουσιαστικά εσείς θα έπρεπε να ελέγχετε και δεν το κάνατε..*

Αφού αισθάνεστε τόσο αθώος και τόσο αδικημένος, γιατί δεν παραλαμβάνετε τις κλήσεις του δικαστηρίου και να έλθετε σαν κύριος να μπείτε στο εδώλιο του κατηγορουμένου και επί όρκο να υποστηρίξετε τις θέσεις σας; Θέλετε να σας απαντήσουμε εμείς; Είναι γιατί το δικαστήριο θα σας καταδικάσει σε φυλάκιση ή/και πρόστιμο ή και τα δυο όπως προβλέπει η σχετική ποινική νομοθεσία. Αλλά έστω και αν καταφέρετε να διολισθήσετε των ιδιωτικών ποινικών που κινήθηκαν εναντίον σας, θα είναι δύσκολο για σας να αποφύγετε τις αστικές αγωγές που κατά χιλιάδες θα κινήσουν εναντίον σας οι δεκάδες χιλιάδες μέλη μας, τα οποία σήμερα υποφέρουν λόγω και της δικής σας αμέλειας και αδιαφορίας».

[2] http://www.tassospapadopoulos.com/easyconsole.cfm/id/186

Στις 25 Μαΐου έγινε και το συνέδριο της ΕΤΥΚ, όπου ο πρόεδρος της συντεχνίας, ο Λ. Χατζηκωστής, εξαπέλυσε τη δική του επίθεση, κατηγορώντας τα Διοικητικά Συμβούλια των Τραπεζών για την κρίση: *«Καταγγέλλαμε επίσημα και δημόσια πριν δυο χρόνια ότι τα μεγάλα ρίσκα είναι για τους τζογαδόρους και όχι για τους τραπεζίτες, σήμερα επαληθεύεται ότι τζόγαραν οι τράπεζες με μεγάλους βαθμούς ρίσκου.»*

Το 2011, εκτός από την ΕΤΥΚ, ζητούσε και ο ΠΑΣΕΧΑ συζήτηση της κατάστασης των τραπεζών στη βουλή, αλλά ο Ν. Παπαδόπουλος δεν ήθελε να ακούσει, και η μεγάλη πλειοψηφία των ΜΜΕ δεν είχε πρόβλημα να συγκαλύπτει

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: Κυπριακές εκπαιδευτικές οργανώσεις, ο «εθνικός πόλεμος» και το διεθνές συνέδριο της ETUCE για την ειρήνη

Ο γυαλός είναι στραβός και η ΟΕΛΜΕΚ αρμενίζει ίσια (πόλεμος για την ειρήνη στην εκπαίδευση)

Η διαμάχη των εκπαιδευτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων για το συνέδριο που διοργάνωσε πρόσφατα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή των Συνδικάτων των Εκπαιδευτικών Οργανώσεων (ETUCE) για την Εκπαίδευση της Ειρήνης , στις 17 και 18 του τρέχοντος μήνα στην κατεχόμενη Αμμόχωστο, καλά κρατεί.

Πρόσφατα, η ΟΕΛΜΕΚ έσπευσε να διαψεύσει δηλώσεις του Τουρκοκύπριου συνδικαλιστή Σιενέρ Ελτζίλ, σύμφωνα με τις οποίες οι Ελληνοκυπριακές οργανώσεις δέχτηκαν πιέσεις για να μην παραστούν στο συνέδριο.

Σε ό,τι την αφορά, η ΟΕΛΜΕΚ σίγουρα λέει την αλήθεια. Η ΟΕΛΜΕΚ είναι ίσως η μόνη συνδικαλιστική οργάνωση των Ελληνοκυπρίων, που δεν πάει ποτέ στα κατεχόμενα για να συναντήσει τουρκοκυπριακά συνδικάτα. **Δεν διαφεύγει της**

προσοχής, όμως, ότι οι άλλες δύο εκπαιδευτικές οργανώσεις δεν βιάστηκαν να σχολιάσουν τις δηλώσεις Ελτζίλ, όπως επίσης είναι αλήθεια ότι δεν βιάστηκαν να απορρίψουν την πρόταση της ETUCE, η οποία έως και τρεις μέρες πριν το συνέδριο (σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες της 2ηςΑ) περίμενε την απάντηση της ΠΟΕΔ.

Η ΠΟΕΔ και ΟΛΤΕΚ, οι οποίες πηγαίνουν στα κατεχόμενα για συναντήσεις με την KTŐS και KTŐEOS είχαν μεν πρόβλημα για τη συμμετοχή τους σε διεθνές συνέδριο στα κατεχόμενα, αλλά τουλάχιστον στην ΠΟΕΔ έγινε έντονη συζήτηση για τα υπέρ και τα κατά, και κάποια στιγμή φάνηκε να θεωρείται πιο αποδοτική η συμμετοχή με παράλληλη καταγγελία της κατοχής. Σε αυτό το σημείο, σημειώθηκε παρέμβαση του Υπουργού της Παιδείας, ο οποίος συνέστησε τη μη συμμετοχή. Γνωρίζουμε ότι το θέμα μεταφέρθηκε και στο Υπουργείο Εξωτερικών που συνήθως χειρίζεται ανάλογα θέματα. Φαίνεται ότι ο κ. Κασουλίδης δεν διαφώνησε με τον κ Κενεβέζο ή ότι δεν μπόρεσε να περάσει την άποψή του. Κρατήστε αυτό το σημείο, γιατί είναι πολύ πιθανόν να έχουμε τη συνέχειά του όταν το Κυπριακό ξαναπάρει μπρός. **Μπορεί, πάντως, να υποθέσει κανένας ότι οι ξένοι συνδικαλιστές δεν μπορούν εύκολα να φανταστούν αυτή την «οικογενειακή» σχέση μεταξύ συνδικαλιστών και εργοδοτών, πόσο μάλλον στο καιρό των μνημονίων**.

Πιο σημαντικό θέμα, ωστόσο, από το συγκεκριμένο, είναι η ρητή δήλωση του Διευθυντή Ευρώπης της ETUCE, Μάρτιν Ρόμερ κατά το κλείσιμο του συνεδρίου, ότι η οργάνωσή του δεν δέχεται παρεμβάσεις στα εσωτερικά της και καταλόγισε ανάλογες παρεμβάσεις της κυπριακής Κυβέρνησης. Συγκεκριμένη αναφορά γίνεται και γραπτώς, πριν από το συνέδριο, σε επιστολή του προς την ΟΕΛΜΕΚ, η οποία προσπάθησε να ακυρώσει το συνέδριο. ***«Θέλω να πιστεύω πως συμφωνείτε και πως δεν θα παρέμβετε στην ομαλή διεξαγωγή του συνεδρίου. Έχουμε πληροφορηθεί ότι διεξάγετε διαδικτυακή καμπάνια για συλλογή υπογραφών ως πολιτική πίεση από την Κυπριακή Κυβέρνηση προς τα μέλη του Ευρωκοινοβουλίου. Τέτοια παρέμβαση στα εσωτερικά της ETUCE θα θεωρηθεί αντιπαραγωγική» .***

Στην ανακοίνωση της η ΟΕΛΜΕΚ γράφει ακόμα: «Με προκλητικές δηλώσεις που αποπροσανατολίζουν από την ουσία του Κυπριακού προβλήματος, ο Πρόεδρος των Τουρκοκυπρίων δασκάλων Σενέρ Ελτζιήλ ισχυρίστηκε ότι οι Ελληνοκυπριακές Οργανώσεις δεν παρέστησαν στο συνέδριο που η ETUCE πραγματοποίησε στην κατεχόμενη Αμμόχωστο, «εξαιτίας των πιέσεων που δέχτηκαν. Ουδέν αναληθέστερον τούτου. Οι απαράδεκτες δηλώσεις του Σενέρ δικαιώνουν τη θέση των ελληνοκυπριακών οργανώσεων για μη συμμετοχή στο συνέδριο».

Στα των πιέσεων έχουμε αναφερθεί πιο πάνω. Γιατί η ΟΕΛΜΕΚ δεν αναφέρεται στο περιεχόμενο των «προκλητικών δηλώσεων» του Ελτζίλ και τις προσπερνά ή πολύ περισσότερο τον άφησε να 'αλωνίζει' στο συνέδριο των ευρωπαίων εκπαιδευτικών; Και βέβαια, το θέμα δεν είναι μόνο ένα συνέδριο. Ανάλογα θέματα έχουν τεθεί και κατά το εκλογικό συνέδριο της ETUCE, πριν δύο χρόνια. Τότε, οι Ελληνοκυπριακές οργανώσεις είχαν προσπαθήσει να διορίσουν, όπως και τα προηγούμενα χρόνια, Ελληνοκύπριο εκπρόσωπο στην ETUCE, ενώ οι Τουρκοκύπριοι επέμεναν ότι είναι πλέον καιρός να τοποθετηθεί και κάποιος Τουρκοκύπριος εκπρόσωπος της Κύπρου. Τελικά, έγινε ψηφοφορία με αποτέλεσμα ο Ελληνοκύπριος υποψήφιος να απορριφθεί με μερικές εκατοντάδες ψήφους, ενώ εξελέγη με πάνω από δύο χιλιάδες ψήφους ο Σενέρ Ελτζίλ, ο οποίος εξακολουθεί να είναι ο επίσημος αντιπρόσωπος των εκπαιδευτικών της Κύπρου στην ETUCE. Κι αυτές οι μερικές χιλιάδες του συνεδρίου εκπροσωπούν πάνω από δώδεκα εκατομμύρια εκπαιδευτικών στη Γηραιά Ήπειρο. **Η ΟΕΛΜΕΚ δεν πήγε στο συνέδριο της περασμένης εβδομάδας, γιατί τα επιχειρήματα της είχαν ήδη φανεί ανεπαρκή, μπροστά σε χιλιάδες αντιπροσώπους στο εκλογικό συνέδριο πριν δύο χρόνια**. Τα «απαράδεχτα επιχειρήματα», βέβαια, του Σενέρ Ελτζίλ αφορούν υποθέτουμε στη δικοινοτική διάσταση του Κυπριακού.
Και συνεχίζει η ΟΕΛΜΕΚ:

«Καταδικάζουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο τη στάση του κ. Σενέρ, αλλά ιδιαίτερα της ETUCE και του Martin Romer και τους ξεκαθαρίζουμε ότι δεν είμαστε διατεθειμένοι να μετέχουμε σε συνέδρια παρωδία που το μόνο που αποσκοπούν είναι την έμμεση αναγνώριση του ψευδοκράτους. Δικαιώματα έχουν και οι ελληνοκύπριοι εκπαιδευτικοί και αν είναι ειλικρινής η ETUCE και ο κ. Romer, ας τα υπερασπιστούν και αυτά.

Σ' ό,τι αφορά τα λεγόμενα της διακήρυξης ότι, δηλαδή η ETUCE δεν αναγνωρίζει το ψευδοκράτος, χαιρετίζουμε το γεγονός, αλλά πιστεύουμε ότι πρέπει να αποφεύγει ενέργειες και πράξεις, όπως είναι η διοργάνωση του συγκεκριμένου συνεδρίου, που εξυπακούουν έμμεση αναγνώριση του ψευδοκράτους»

Το θέμα της αναγνώρισης τουρκοκυπριακού κράτους, που είναι το βασικό επιχείρημα της ΟΕΛΜΕΚ, χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον, όπως γράφουμε πιο πάνω στο προηγούμενο εκλογικό συνέδριο της ETUCE, αλλά και σε επιστολές που στάλησαν σε μια προσπάθεια αποτροπής του συνεδρίου. Ο Μάρτιν Ρόμερ, εκ μέρους της οργάνωσής του, απήντησε με δική του επιστολή:

Σας ευχαριστούμε για τις επιστολές σας ημερομηνίας 4 και 12 Απριλίου. Οι επιστολές αυτές έχουν ληφθεί υπόψη από τη Γραμματεία, αλλά πρώτα επιθυμούμε να ξεκαθαρίσουμε τη θέση της ETUCE, σχετικά με την κατάσταση στην Κύπρο:

- Η ETUCE δεν αναγνωρίζει την Τουρκική κατοχή του βόρειου τμήματος της Κύπρου από το 1974 ούτε την Τουρκική Διοίκηση που υπάρχει εκεί, καθώς επίσης και την ούτω καλούμενη Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου.

- Η ETUCE πιστεύει πως είναι στο συμφέρον, τόσο των ΕΚ όσο και των ΤΚ να αποφασίσουν μαζί το μέλλον τους, χωρίς εξωτερικές επεμβάσεις.

Πέραν, όμως, μιας τυπικής, κατά κάποιον τρόπο, αναφοράς στην κατοχή, στην ίδια επιστολή γίνεται αναφορά και στους αγώνες των Τουρκοκυπρίων εκπαιδευτικών: «Όλες οι ΤΚ εκπαιδευτικές οργανώσεις μέλη μας, έχουν πολλές φορές πρωτοστατήσει σε εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, απεργίες και κινητοποιήσεις ενάντια στην Τουρκική Κατοχή και έχουν έρθει σε σύγκρουση με την Τουρκική επεκτατική πολιτική μεταφοράς εποίκων στο νησί για αλλαγή του δημογραφικού του χαρακτήρα, της θρησκείας και της κουλτούρας του».

Η ίδια λογική εμφανίζεται και στα συμπεράσματα του ίδιου του συνεδρίου:

«Σε αυτό το πλαίσιο, είναι σημαντικό να τονισθεί ξανά ότι η ETUCE δεν αναγνωρίζει και δεν συνεργάζεται με οποιονδήποτε τρόπον με την αυτό - ανακηρυχθείσα ‘Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου’, ούτε επιδοκιμάζει την τουρκική κατοχή του βόρειου τμήματος της Κύπρου από το 1974. Επιπλέον, ,η ETUCE δεν επιθυμεί να διαδραματίζει οποιονδήποτε πολιτικό ρόλο και να επεμβαίνει στις εσωτερικές υποθέσεις της Κύπρου».

Και παρακάτω και πάλι η αναφορά στις τουρκοκυπριακές συντεχνίες.

«Η ETUCE λοιπόν, βοήθησε να διοργανωθεί ένα διεθνές συνέδριο στην Αμμόχωστο, για να δείξει πρώτα απ’ όλα αλληλεγγύη με τις τρεις εκπαιδευτικές οργανώσεις μέλη της, στις κατεχόμενες περιοχές: ΚΤŐΣ, ΚΤŐΕΟΣ και DAU-SEN. Για αρκετά χρόνια, αυτές οι οργανώσεις των εκπαιδευτικών εξέφραζαν πλήρη αποδοκιμασία έναντι της Τουρκικής κατοχής του βόρειου τμήματος της Κύπρου. Έχουν έντονα δεσμευτεί ενάντια στην Τουρκική κατοχή και υπέρ της διαδικασίας επαναπροσέγγισης μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Εξαιτίας της δραστηριότητάς τους, οι εκπαιδευτικές αυτές οργανώσεις και τα μέλη τους, υπέφεραν από τις αντιδράσεις των ούτω καλούμενων αρχών».

Τελικά, η κατάσταση είναι και τραγική και κωμική μαζί. Έχουμε εδώ μια πανευρωπαϊκή συνδικαλιστική οργάνωση, η οποία επιμένει ότι δεν αναγνωρίζει τουρκοκυπριακό κράτος και ότι η παρουσία της στα κατεχόμενα δεν σημαίνει αναγνώρισή του, και έχουμε την ΟΕΛΜΕΚ να επιμένει ότι σιου τζαι καλά σημαίνει αναγνώριση. Επιχειρεί να επεξηγήσει κιόλας η ETUCE.. συνδικαλιστικά, το πράγμα: . « Είναι επίσης μέσα στα δικαιώματα της ETUCE να παρευρίσκεται και να διοργανώνει συνέδρια, σε όλες τις περιοχές που υπάρχουν οργανώσεις μέλη της, είτε αυτές είναι κατεχόμενες, είτε χώρες με δικτατορία ή οποιοδήποτε άλλο μέρος». Και φυσικά, υποστηρίζει ότι τα μέλη της είναι ισότιμα: «Σήμερα στην Κύπρο υπάρχουν τρεις Ελληνοκυπριακές εκπαιδευτικές οργανώσεις στην Κυπριακή Δημοκρατία, που είναι μέλη της ETUCE, καθώς και τρεις Τουρκοκυπριακές. Όλες οι οργανώσεις – μέλη έχουν τα ίδια δικαιώματα για ισότιμη συμμετοχή και στήριξη από τη Γραμματεία της ETUCE».

Πριν τη δεκαετία του 90, επικρατούσε η άποψη ότι κάθε επαφή με τα κατεχόμενα σήμαινε αναγνώριση κράτους. Από τότε, όλες σχεδόν οι συνδικαλιστικές και άλλες οργανώσεις πηγαινοέρχονται, όπως και πολλές χιλιάδες κόσμου. Υπάρχουν επίσημες εμπορικές δοσοληψίες και κοινές επιχειρήσεις. Όλα αυτά από μόνα τους ,δεν οδηγούν στην επανένωση του νησιού και ο χρόνος σε συνάρτηση με πολιτικές αποφάσεις δουλεύει μάλλον για την **αναγνώριση ή τουλάχιστον την άτυπη παγίωση του μη αναγνωρισμένου κράτους.**

Η ETUCE θέλει να βοηθήσει (ή τουλάχιστον έτσι δηλώνει) τους Κύπριους εκπαιδευτικούς, να δουλέψουν μαζί ενάντια στην κατοχή και για τη συνεννόηση μεταξύ τους, επειδή τους θεωρεί και καθ' ύλην αρμόδιους για να εργαστούν για τη συμφιλίωση των κοινοτήτων τους, μέσα από την δράση τους στην κοινωνία, αλλά και στο σχολείο τους, πού ήταν άλλωστε και το θέμα του συνεδρίου: η διδασκαλία της ειρήνης στο σχολείο, θέμα το οποίο παρεμπιπτόντως δεν αφορά μόνο στις εθνικές ή εθνοτικές διενέξεις, αλλά και σε άλλες αντιπαραθέσεις που πρέπει να αντιμετωπισθούν στο σχολείο. Και γιατί να βοηθήσει στο ζήτημα αυτό η ETUCE; Διότι, δυστυχώς, η οργάνωση αυτή έχει αρκετά μέλη από χώρες με ανάλογα προβλήματα, αλλά και γιατί ο κάθε δάσκαλος το ξέρει, πολλά σχολεία αντιμετωπίζουν θέματα βίας.

Ένα λάθος το οποίο μοιάζει ήσσονος σημασίας μπροστά στα άλλα, αλλά δεν μπορεί να παραγνωριστεί είναι μια έλλειψη μιας στοιχειώδους κοσμιότητας της ανακοίνωσης της ΟΕΛΜΕΚ. Χαρακτηρίζεται το συνέδριο ως παρωδία και ασφαλώς, ο συγγραφέας της αναφέρεται στην πολιτική αντιμετώπιση του ίδιου του συνεδρίου. Όμως, αυτή η ανακοίνωση θα διαβαστεί υποθέτουμε από μια σειρά από εισηγητές, εκπαιδευτικούς, πανεπιστημιακούς ως επί το πλείστον, από διάφορες χώρες που κατέθεσαν τις

εισηγήσεις τους για το θέμα της εκπαίδευσης για την ειρήνη στο συνέδριο. Θα μπορούσε, τουλάχιστον, η ΟΕΛΜΕΚ να τους αφήσει στο απυρόβλητο.

Ας αναφερθούμε τέλος στη συνδικαλιστική ή ταξική πτυχή της υπόθεσης. Η οργάνωση των ευρωπαίων εκπαιδευτικών γνωρίζει, ότι ο εκπαιδευτικός κόσμος είναι στο στόχαστρο των πολιτικών οικονομικής λιτότητας.

«Στην παρούσα κατάσταση , όπου η Κυπριακή Δημοκρατία αντιμετωπίζει σκληρά μέτρα λιτότητας και έχουν γίνει μεγάλες αποκοπές, τόσο στην Παιδεία, όσο και στους μισθούς των εκπαιδευτικών , η ETUCE είναι διατεθειμένη να βοηθήσει και να στηρίξει τις προσπάθειες της ΠΟΕΔ, ΟΕΛΜΕΚ και ΟΛΤΕΚ. Δεν μας έχει μέχρι τώρα ζητηθεί η βοήθεια ή η στήριξη μας , μπορώ όμως να σας διαβεβαιώσω ότι μέσα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, έχουμε ταχθεί ενάντια στις αποκοπές , τις οποίες και θεωρούμε άδικες. Από την άλλη, αντιλαμβανόμαστε ότι η Κύπρος έχει εκτεθεί στις «ρυθμίσεις» του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, και είναι δύσκολο να απομακρυνθεί ολοκληρωτικά από αυτές. Βασιζόμαστε στη συνεργασία και πληροφόρησή σας»

Εδώ, φαίνεται ότι εκτός του ότι η ΟΕΛΜΕΚ (και οι άλλες συντεχνίες των εκπαιδευτικών) κατάπιαν το μνημόνιο σαν την κουφέτα, δεν απευθύνθηκαν καν στην ETUCE, ούτε για σκοπούς πληροφόρησης, αλλά σε αυτό το επίπεδο ίσως να φέρει ευθύνη και ο Σενέρ Ελτζίλ, ως αντιπρόσωπος της Κύπρου. Όμως, αυτό που φαίνεται να υπονοεί η ETUCE είναι ότι οι εκπαιδευτικές οργανώσεις της Κύπρου, θα πρέπει να συνεργαστούν ενάντια στις πολιτικές της λιτότητας, που πλήττει τα μέλη τους και στις δύο κοινότητες και σ' όλες τις χώρες.

Για τις κινητοποιήσεις των τουρκοκυπριακών εκπαιδευτικών οργανώσεων, η ETUCE δείχνει πλήρως ενήμερη όπως φαίνεται από τις αναφορές που κάναμε πιο πάνω. Οι τουρκοκυπριακές συνδικαλιστικές οργανώσεις των εκπαιδευτικών, όμως, είναι γνωστές μέσω των διεθνών μίντια, που καλύπτουν πολλές από τις συνεχόμενες κινητοποιήσεις τους και τις απεργίες τους και θα πρέπει να θεωρούνται από τα πιο μαχητικά μέλη της ETUCE.

Οι λόγοι για τους οποίους η ETUCE αρνήθηκε να οργανώσει το συνέδριο στην νεκρή ζώνη, δεν φαίνονται στα τεκμήρια που έχουμε υπόψη μας. Στην επιστολή της προς ΟΕΛΜΕΚ, δηλώνει διατεθειμένη να οργανώσει και κάτι εκεί αν συμφωνούν και οι έξι οργανώσεις. Όμως, κρατεί, ως δεδομένο, το συνέδριο που είχε, προφανώς, ήδη προγραμματισθεί.

Τα συμπεράσματα του συνεδρίου είναι τα ακόλουθα:

1. Καλωσορίζει την πρωτοβουλία να συζητηθεί και να αναπτυχθεί στην Κύπρο, η διεθνώς δοκιμασμένη στρατηγική της εκπαίδευσης της ειρήνης, ως ένας

τρόπος υποστήριξης της άμβλυνσης των συγκρούσεων και της διαδικασίας της συμφιλίωσης στις περιοχές όπου υπάρχουν συγκρούσεις.

2. Να ενθαρρύνει της τρεις εκπαιδευτικές οργανώσεις της βόρειας Κύπρου να παραμείνουν σταθερές στην ειλικρινή δέσμευσή τους ενάντια στην κατοχή και στον πολιτικό πατερναλισμό από τις ούτω καλούμενες 'αρχές του Βορρά.'
3. Καλεί τις Κυπριακές οργανώσεις, μέλη της ETUCE, να εμπλακούν σε ένα ευαίσθητο και αποτελεσματικό διάλογο, ο οποίος θα τους επιτρέψει να κάνουν μια καλή συνεισφορά στο μέλλον των επόμενων γενιών.
4. Καλεί όλες τις Κυπριακές οργανώσεις μέλη της ETUCE, ανεξάρτητα από τις διαφορές τους, να παραμείνουν μαζί και αλληλέγγυες στη βάση των αρχών και των σκοπών, τους οποίους μοιράζονται και να οικοδομήσουν ένα ειρηνικό μέλλον για την Κύπρο.
5. Συνιστά να συνεχίσουν με άλλα συνέδρια στην Κύπρο ώστε να φέρουν όλες τις εκπαιδευτικές οργανώσεις και τα μέλη τους στο ίδιο τραπέζι, προωθώντας τη συνεργασία και τον διάλογο μεταξύ των συνδικάτων και του λαού της Κύπρου.

.

Το ψήφισμα του συνεδρίου

Το συνέδριο καλωσορίζει τη συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων για την Εκπαίδευση ETUCE και της ΚΤΟΣ, ΚΤΟΕΟΣ και DAU-SEN και επιθυμεί να εκφράσει την υποστήριξή του στην προώθηση της εκπαίδευσης για την ειρήνη ως συστατικό μέρος της διαδικασίας συμφιλίωσης στην Κύπρο. Την ίδια στιγμή, το συνέδριο εκφράζει την λύπη του γιατί οι Ελληνοκύπριοι συνάδελφοι επέλεξαν να μην συμμετάσχουν.

Σε αυτό το πλαίσιο, είναι σημαντικό να τονισθεί ξανά ότι η ETUCE δεν αναγνωρίζει και δεν συνεργάζεται με οποιονδήποτε τρόπον με την αυτό - ανακηρυχθείσα 'Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου', ούτε επιδοκιμάζει την τουρκική κατοχή του βόρειου τμήματος της Κύπρου από το 1974. Επιπλέον, η ETUCE δεν επιθυμεί να διαδραματίζει οποιονδήποτε πολιτικό ρόλο και να επεμβαίνει στις εσωτερικές υποθέσεις της Κύπρου.

Η ETUCE λοιπόν, βοήθησε να διοργανωθεί ένα διεθνές συνέδριο στην Αμμόχωστο για να δείξει πρώτα απ' όλα αλληλεγγύη με τις τρεις εκπαιδευτικές οργανώσεις μέλη της στις κατεχόμενες περιοχές: ΚΤΟΣ, ΚΤΟΕΟΣ και DAU-SEN. Για αρκετά χρόνια αυτές οι οργανώσεις των εκπαιδευτικών εξέφραζαν πλήρη αποδοκιμασία έναντι της Τουρκικής κατοχής του βόρειου τμήματος της Κύπρου. Έχουν έντονα δεσμευτεί ενάντια στην Τουρκική κατοχή και εις την διαδικασία της επαναπροσέγγισης μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Εξαιτίας της δραστηριότητάς τους, οι εκπαιδευτικές αυτές οργανώσεις και τα μέλη τους, υπέφεραν από τις αντιδράσεις των ούτω καλούμενων αρχών.

Το συνέδριο πιστεύει σταθερά ότι η οικοδόμηση εμπιστοσύνης και ειρήνης στον λαό είναι μια μακρά και επίπονη διαδικασία η οποία θα πρέπει να αρχίζει από τα παιδικά χρόνια. Οι οικογένειες, οι κοινότητες και τα σχολεία μπορούν και πρέπει να κάνουν τη δική τους συνεισφορά για να βελτιώσουν την αντίληψη των παιδιών και της νεολαίας σε σχέση με την καθημερινή τους συμπεριφορά μεταξύ τους και να επηρεάσουν μακρόχρονα την ευαισθησία και τον σεβασμό μεταξύ των ανθρώπων. Εδώ αρχίζει η ειρήνη. Έτσι είναι που λύονται οι αντιπαραθέσεις. Με αυτό τον τρόπο μπορούν να προληφθούν νέες συγκρούσεις.

Η εκπαίδευση έχει ένα σημαντικό ρόλο να διαδραματίσει στην ανάπτυξη της ειρήνης. Είναι γι' αυτό που η ETUCE παρέμεινε σταθερή στην απόφασή της να διοργανώσει ένα συνέδριο με θέμα 'Η Εκπαίδευση για την Ειρήνη στα σχολεία: Ο ρόλος των εκπαιδευτικών στην προώθηση της ειρήνης δια μέσου της βελτίωσης της ενημέρωσης και της πληροφόρησης στην πρόληψη των συγκρούσεων και την επίλυσή τους στις διαιρεμένες κοινωνίες».
Υλοποιώντας αυτή την πρωτοβουλία, η ETUCE αποφάσισε να ακολουθήσει άλλα αξιόπιστα μοντέλα, προγράμματα και εκστρατείες, όπως αυτές των διαφόρων οργανώσεων των Ηνωμένων Εθνών, που σχετίζονται με την εκπαίδευση της ειρήνης και τις πολλές εθνικές και τοπικές οργανώσεις που έχουν εμπλακεί με επιτυχία στην

προώθηση της ειρήνης μέσω της εκπαίδευσης σε διάφορες περιοχές του κόσμου όπου υπάρχουν συγκρούσεις.

Σε αυτό το πλαίσιο, το συνέδριο:

1. Καλωσορίζει την πρωτοβουλία να συζητηθεί και να αναπτυχθεί στην Κύπρο, η διεθνώς δοκιμασμένη στρατηγική της εκπαίδευσης της ειρήνης, ως ένας τρόπος υποστήριξης της άμβλυνσης των συγκρούσεων και της διαδικασίας της συμφιλίωσης στις περιοχές όπου υπάρχουν συγκρούσεις.
2. Να ενθαρρύνει τις τρεις εκπαιδευτικές οργανώσεις της βόρειας Κύπρου να παραμείνουν σταθερές στην ειλικρινή δέσμευση τους ενάντια στην κατοχή και στον πολιτικό πατερναλισμό από τις ούτω καλούμενες 'αρχές του Βορρά.'
3. Καλεί τις Κυπριακές οργανώσεις, μέλη της ETUCE να εμπλακούν σε ένα ευαίσθητο και αποτελεσματικό διάλογο ο οποίος θα τους επιτρέψει να κάνουν μια καλή συνεισφορά στο μέλλον των επόμενων γενιών.
4. Καλεί όλες τις Κυπριακές οργανώσεις μέλη της ETUCE, ανεξάρτητα από τις διαφορές τους, να παραμείνουν μαζί και αλληλέγγυες στη βάση των αρχών και των σκοπών, τους οποίους μοιράζονται και να οικοδομήσουν ένα ειρηνικό μέλλον για την Κύπρο.
5. Συνιστά να συνεχίσουν με άλλα συνέδρια στην Κύπρο για να φέρουν όλες τις εκπαιδευτικές οργανώσεις και τα μέλη τους στο ίδιο τραπέζι, προωθώντας τη συνεργασία και τον διάλογο μεταξύ των συνδικάτων και του λαού της Κύπρου.

……………………………………………………………………………………………
……

Επιστολή ETUCE προς ΟΕΛΜΕΚ

Αγαπητοί Φίλοι

Θέμα: Απάντηση στην επιστολή σας σχετικά με το Συνέδριο της ETUCE στην Αμμόχωστο 17-18 Μαΐου

Σας ευχαριστούμε για τις επιστολές σας ημερομηνίας 4 και 12 Απριλίου. Οι επιστολές αυτές έχουν ληφθεί υπόψη από τη Γραμματεία, αλλά πρώτα επιθυμούμε να ξεκαθαρίσουμε τη θέση της ETUCE, σχετικά με την κατάσταση στην Κύπρο:

- Η ETUCE δεν αναγνωρίζει την Τουρκική κατοχή του Βόρειου τμήματος της Κύπρου από το 1974 ούτε την Τουρκική Διοίκηση που υπάρχει εκεί, καθώς επίσης και την ούτω καλούμενη Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου.

- Η ETUCE πιστεύει πως είναι στο συμφέρον τόσο των ΕΚ όσο και των ΤΚ να αποφασίσουν μαζί το

  μέλλον τους, χωρίς εξωτερικές επεμβάσεις.

Σήμερα στην Κύπρο, υπάρχουν τρεις Ελληνοκυπριακές εκπαιδευτικές οργανώσεις στην Κυπριακή Δημοκρατία που είναι μέλη της ETUCE, καθώς και τρεις Τουρκοκυπριακές. Όλες οι οργανώσεις – μέλη έχουν τα ίδια δικαιώματα για ισότιμη συμμετοχή και στήριξη από τη Γραμματεία της ETUCE. Είναι επίσης μέσα στα δικαιώματα της ETUCE να παρευρίσκεται και να διοργανώνει συνέδρια σε όλες τις περιοχές που υπάρχουν οργανώσεις μέλη της, είτε αυτές είναι κατεχόμενες, είτε χώρες με δικτατορία ή οποιοδήποτε άλλο μέρος.
Όλες οι ΤΚ εκπαιδευτικές οργανώσεις μέλη μας, έχουν πολλές φορές πρωτοστατήσει σε εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, απεργίες και κινητοποιήσεις ενάντια στην Τουρκική Κατοχή και έχουν έρθει σε σύγκρουση με την Τουρκική επεκτατική πολιτική μεταφοράς εποίκων στο νησί για αλλαγή του δημογραφικού του χαρακτήρα, της θρησκείας και της κουλτούρας του.
Πιστεύουμε ακράδαντα ότι οι τρεις ΤΚ εκπαιδευτικές οργανώσεις χρειάζονται την στήριξη και την αλληλεγγύη μας για να πετύχουν τους στόχους τους , οι οποίοι σαφώς είναι ίδιοι με τους δικούς σας.
Η Γραμματεία της ETUCE πιστεύει επίσης ότι είναι καιρός , όλες οι εκπαιδευτικές οργανώσεις του νησιού να ενώσουν τις δυνάμεις τους στον αγώνα ενάντια στην Τουρκική κατοχή με σκοπό την αυτοδιάθεση και των δύο κοινοτήτων ,για να διαμορφώσουν το μέλλον της Κύπρου. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, η Γραμματεία της ETUCE ενθαρρύνει μία συνάντηση μεταξύ όλων των εκπαιδευτικών οργανώσεων του νησιού στην νεκρή ζώνη, με την προϋπόθεση ότι και οι έξι οργανώσεις θα συμφωνήσουν. Σε μια τέτοια περίπτωση η ETUCE είναι διατεθειμένη να βοηθήσει.
Όσον αφορά στη συνάντηση στην Αμμόχωστο η Γραμματεία δεν βλέπει λόγο ακύρωσής του. Η συνάντηση έχει επίσημα προγραμματιστεί από τη Γραμματεία και η Επιτροπή της ETUCE θα προχωρήσει με την διοργάνωση του και σας καλεί να συμμετέχετε. Η διοργάνωση του συνεδρίου στην Τουρκοκυπριακή περιοχή, δεν συνιστά αναγνώριση της Τουρκικής κατοχής. Δεν έχει προσκληθεί να παρευρεθεί στο συνέδριο κανείς από τη Διοίκηση της ούτω καλούμενης Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου. Έχουν προσκληθεί μόνο διεθνείς αντιπρόσωποι και σε συνεργασία με τις KTŐS, KTŐES και DAUSEN θα συζητηθεί το κύριο θέμα: Εκπαίδευση Ειρήνης.

Στην παρούσα κατάσταση , όπου η Κυπριακή Δημοκρατία αντιμετωπίζει σκληρά μέτρα λιτότητας και έχουν γίνει μεγάλες αποκοπές, τόσο στην Παιδεία, όσο και στους μισθούς των εκπαιδευτικών , η ETUCE είναι διατεθειμένη να βοηθήσει και να στηρίξει τις προσπάθειες της ΠΟΕΔ, ΟΕΛΜΕΚ και ΟΛΤΕΚ. Δεν μας έχει μέχρι τώρα ζητηθεί η βοήθεια ή η στήριξη μας , μπορώ, όμως, να σας διαβεβαιώσω ότι μέσα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχουμε ταχθεί ενάντια στις αποκοπές , τις οποίες και θεωρούμε άδικες. Από την άλλη, αντιλαμβανόμαστε ότι η Κύπρος έχει εκτεθεί στις «ρυθμίσεις» του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, και είναι δύσκολο να απομακρυνθεί ολοκληρωτικά από αυτές.. Βασιζόμαστε στη συνεργασία και πληροφόρησή σας.
Η ETUCE και όλες οι Κυπριακές Εκπαιδευτικές Οργανώσεις μέλη μας , έχουν μιαν ευκαιρία συνεργασίας και αν αυτή χαθεί, τίποτα θετικό δεν θα επιτευχθεί προς την επανένωση του νησιού.

Θέλω να πιστεύω πως συμφωνείτε και πως δεν θα παρέμβετε στην ομαλή διεξαγωγή του συνεδρίου. Έχουμε πληροφορηθεί ότι διεξάγετε διαδικτυακή καμπάνια για συλλογή υπογραφών, ως πολιτική πίεση από την Κυπριακή Κυβέρνηση προς τα μέλη του Ευρωκοινοβουλίου. Τέτοια παρέμβαση στα εσωτερικά της ETUSE θα θεωρηθεί αντιπαραγωγική.

Ελπίζουμε να στείλετε αντιπροσώπους σας στο Συνέδριο οι οποίοι και θα τύχουν εγκάρδιου καλωσορίσματος .

Εγκάρδιους Χαιρετισμούς

Μάρτιν Ρόμερ

Διευθυντής Ευρώπης, ETUCE

ΔΙΕΘΝΗ

Ανατολική Μεσόγειος: από τη Συρία στα Βαλκάνια

Τα επιφωνήματα του είδους «τελικά, έχει αντοχή το καθεστώς Άσσαντ» γίνονται όλο και πιο συχνά. Η ανακατάληψη μιας σειρά περιοχών στα δυτικά με τελευταίο το συνοριακό προπύργιο των ισλαμιστών κοντά στο Λίβανο, φαίνεται να επιβεβαιώνει αυτή την τάση. Από την άλλη, η κατάσταση στο μέτωπο της αντιπολίτευσης προκαλεί από μόνη της πονοκέφαλο στη Δύση. Η επικράτηση των σκληροπυρηνικών ισλαμιστών φαίνεται να γίνεται όλο και πιο έντονη – μάλιστα φαίνεται ότι η Αλ Κάιντα έχει δημιουργήσει ένα πιο σκληροπυρηνικό σώμα από το ήδη υπάρχον. Σε αυτό το πλαίσιο, οι ελπίδες των δυτικών για πρόσβαση στη συριακή αντιπολίτευση μεταφράζονται σε ένα είδος λυκοφιλίας με τους ακραίους ισλαμιστές. Το πόσο ανεξέλεγκτοι είναι οι ισλαμιστές φάνηκε και με την απαγωγή δύο χριστιανών ιεραρχών πριν ένα μήνα – ακόμα δεν ξέρουν οι αντιπρόσωποι της αντιπολίτευσης στην Τουρκία, που βρίσκονται οι αιχμάλωτοι.

Ο πονοκέφαλος της Δύσης, ωστόσο, παίρνει ακόμα πιο οδυνηρή μορφή με την επέκταση της δράσης των ισλαμιστών. Στις ΗΠΑ, ένα από τα σκάνδαλα που απειλούν τη δεύτερη θητεία Ομπάμα με παράλυση είναι η αποκάλυψη ότι τα δεδομένα από την επίθεση των ισλαμιστών στη Βεγγάζη είχαν παραποιηθεί. Ποιός θα τολμούσε να παραδεχθεί ότι οι ΗΠΑ ήξεραν με ποιούς συμμαχούσαν κατά του Καντάφι – και ότι οι χτεσινοί σύμμαχοι σκότωσαν μετά τον αμερικανό πρόξενο; Στην Ευρώπη, το blowback εμφανίστηκε βιαία την περασμένη βδομάδα: μετά από τις εικόνες φρίκης με αποκεφαλισμούς στρατιωτών της κυβέρνησης στη Συρία και την επίσης φρικιαστική σκηνή με ισλαμιστή να «τρώει την καρδιά» αντίπαλου, η φρίκη εμφανίστηκε και στη Μ. Βρετανία και τη Γαλλία. Στη Βρετανία δολοφονήθηκε ένας στρατιώτης με αποκεφαλισμό, ενώ ανάλογη επίθεση έγινε και στο Παρίσι. Το σχόλιο «το μαχαίρι το προμήθευσε ο Hague» - ο υπουργός εξωτερικών - εξέφραζε την πραγματικότητα του πώς ισλαμισμός στην Συρία γίνεται πια ένα σημείο συγκέντρωσης του παγκόσμιου ισλαμικού κινήματος – και επέκτασης του. Το ότι η Δύση τους χρησιμοποιεί στη Συρία για τους ισλαμιστές λίγη σημασία έχει – ο στόχος τους δεν διαχωρίζει τα μέσα που προσφέρονται ή χρησιμοποιούνται.

Αλλά και πιο κοντά στη Συρία, η βία των ισλαμιστών προκαλεί ένταση και στην Τουρκία, όπου έγιναν μια σειρά διαδηλώσεων εναντίον του Ερτογάν για την πολιτική του στη Συρία. Ταυτόχρονα, στο Ιράκ η Αλ Κάιντα φαίνεται να επανέρχεται με νέο λουτρό αίματος και να απειλεί την ίδια τη σουννιτική κινητοποίηση με εμφύλιο με τους σιήτες. Και στο Λίβανο, η ένταση της συριακής αντιπαράθεσης πέρασε από την Τρίπολη στην ίδια τη Βηρυτό.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι Ρωσία και οι ΗΠΑ κινούνται πια για μια διεθνή διάσκεψη για τη Συρία, στην οποία θα γίνει προσπάθεια να βρεθεί κάποια φόρμουλα για να τερματιστεί ο εμφύλιος, αλλά και η ενδεχόμενη ευρύτερη αποστεθαροποίηση. Όπως παρατηρούν διάφοροι σχολιαστές, η Ρωσία φαίνεται να έχει πολλαπλές προσβάσεις, ενώ οι ΗΠΑ φαίνονται αμήχανες, καθώς οι δύο ιστορικοί τους σύμμαχοι - το Ισραήλ και η Τουρκία - ακολουθούν αυτόνομη πορεία – και στις μεταξύ τους σχέσεις, αλλά και σε σχέση με τις ΗΠΑ. Το πλάνο, το οποίο πάει να στηθεί για τη Συρία, έχει φόντο τις εκλογές το 2014, όπου ελπίζεται να πάρει μέρος και η αντιπολίτευση.

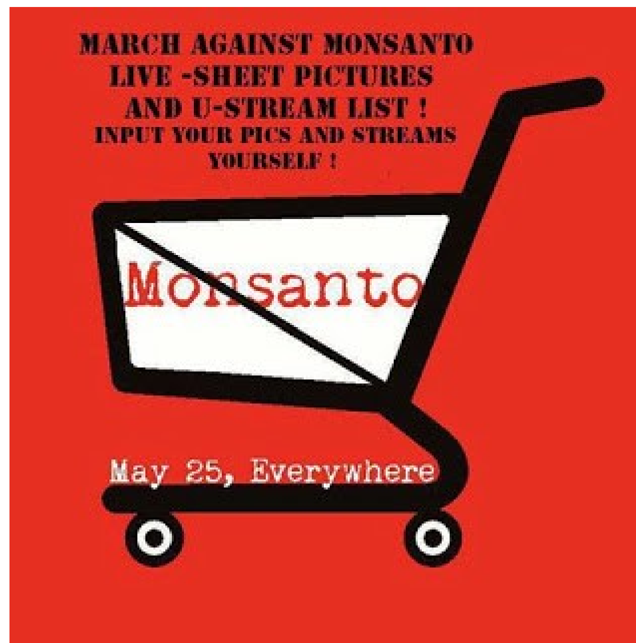
Στα βόρεια της Μεσογείου, οι γεωπολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα είναι χαρακτηριστικές. Από τη μια, ο Τσίπρας μετατρέπεται αυξανόμενα σε ένα είδος αριστερού ευρωπαϊκού συμβόλου με διανοούμενους, όπως ο Ζιζέκ και καλλιτέχνες, όπως ο Στόουν να εμφανίζονται ως οι «διεθνείς πρεσβευτές» του ΣΥΡΙΖΑ. Από την άλλη, ο Σαμαράς φαίνεται να προχωρεί αποφασιστικά στον επαναπροσδιορισμό της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής – ένας επαναπροσδιορισμός, ο οποίος μάλλον δεν θα αλλάξει ακόμα και με νέα κυβέρνηση. Τα νέα δεδομένα εκφράζονται από τις κινήσεις του κ. Σαμαρά, σε σχέση με τα ρωσικά συμφέροντα στην Ελλάδα:
«Η μη δεσμευτική προσφορά των Ρώσων [της Gazprom] ήταν η μεγαλύτερη για την ΔΕΠΑ, αφού προσέγγιζε τα 900 εκατ. ευρω, και ως εκ τούτου ο πρωθυπουργός κ. Α. Σαμαράς υποχρεώθηκε εν μέσω της διαγωνιστικης διαδικασίας και κόντρα σε κάθε έννοια ισονομίας προς τους άλλους ενδιαφερόμενους να συνομιλήσει με τον κ. Μιλλερ [αντιπρόεδρος της Gazprom] και να ικανοποιήσει τα αιτήματα της ρωσικής εταιρείας ώστε και εκείνη με την σειρά της να υποβάλει δεσμευτική πρόταση..»

Αυτές οι εξελίξεις ωστόσο φαίνεται ότι προκαλούν ένα είδος νέου ψυχρού πόλεμου μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας:
«Οι Ρώσοι θέλουν να επεκτείνουν την παρουσία τους στην Μεσόγειο αποκτώντας την ΔΕΠΑ, οι ΗΠΑ επιθυμούν διακαώς να περιοριστεί η εξάρτηση χωρών από το ρωσικό φυσικό αεριο….»

Και φαίνεται ότι οι Ρώσοι είναι προετοιμασμένοι και με δεύτερη εταιρεία, τη Sintez, σε περίπτωση που η ευρωπαϊκή επιτροπή ανταγωνισμού θέσει εμπόδια στην Gazprom. Υπάρχει μάλιστα περίπτωση να αποκτήσει η ρωσική πλευρά, όχι μόνο την εταιρεία διανομής του φυσικού αερίου - την ΔΕΠΑ - αλλά και το δίκτυο διάθεσης [ΔΕΣΦΑ].

Παγκόσμια Κινητοποίηση
Ημέρα Δράσης Ενάντια στη Monsanto

Η πρακτική των παγκόσμιων κινητοποιήσεων είχε αρχίσει με τα αντιπολεμικά κινήματα της δεκαετίας του 1960-70, αλλά ακόμα και εκείνα ήταν περιορισμένα στη Δύση. Από τη δεκαετία του 1990, ωστόσο, το κίνημα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση - ή το κίνημα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση του κεφαλαίου - κατάφερε ν' απλώσει τις κινητοποιήσεις παγκόσμια – αρχικά, εκτός από τη Δύση, άρχισε να συμμετέχει ενεργά και η Λατινική Αμερική, ακολούθως η Ινδία κλπ.

Οι κινητοποιήσεις ενάντια στις μεταλλαγμένες τροφές αποτελούν, ουσιαστικά, ένα από τα κομβικά σημεία σύγκλισης διαφόρων κινημάτων, καθώς φέρνουν μαζί οικολόγους ακτιβιστές με αγρότες από το μη Δυτικό κόσμο.

Και η εικόνα των ΗΠΑ, που προωθούν την εταιρεία, δημιουργεί επιπρόσθετα ζητήματα.

Οι φετινές εκδηλώσεις ήταν μαζικές και εκφραστικές των ευρύτερων δυναμικών που συγκλίνουν.

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα της πορείας March against Monsanto (http://www.march-against-monsanto.com/p/blog-page.html) η συμμετοχή στις διαδήλωσεις φέτος ήταν εντυπωσιακή. Σύμφωνα με τους διοργανωτές *«η διαδήλωση υπήρξε το πρώτο βήμα μιας προσπάθεια ενάντια στα ΜΜΕ και την προώθηση προϊόντων κατανάλωσης μέσω διαφημίσεων τα οποία παράγονται από πολυεθνικούς οργανισμούς οι οποίοι στο βωμό του κέρδους θέτουν σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία με τη χρήση γενετικά τροποιημένων υλικών και χημικών μέσω της βιοτεχνολογίας».* (http://www.march-against-monsanto.com/).

Η Monsanto είναι η εταιρεία, η οποία επεκτάθηκε σε τέτοιο βαθμό, ώστε να καταστεί η μεγαλύτερη εταιρεία βιοτεχνολογίας με έλεγχο «του 90% της παγκόσμιας

παραγωγής γενετικά τροποποιημένων οργανισμών». Ανάμεσα στα συστατικά τα οποία περιλαμβάνονται στα προϊόντα της εταιρείας, είναι η ασπαρτάμη, διοξίνες, ενώ στο ενεργητικό της καταγράφονται «περιβαλλοντικά, κοινωνικά και στρατιωτικά εγκλήματα» (http://syspirosiatakton.org/2013/05/25/%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7-%CF%83%CF%84%CE%B7-%CE%B2%CE%B9%CE%BF%CF%84%CE%B5%CF%87%CE%BD%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%83-%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B9/

Από τις εκδηλώσεις σε όλο τον κόσμο:

http://www.youtube.com/watch?v=s8wm3I-FeJQ

Μερικά δείγματα της δράσης της εν λόγω εταιρείας:

Monsanto hires infamous mercenary firm Blackwater to track activists around the world

http://www.naturalnews.com/040492_GMO_activists_Monsanto_blackwater.html#ixzz2UcJwIcIq

5 Million Farmers Sue Monsanto for $7.7 Billion

http://www.realfarmacy.com/5-million-farmers-sue-monsanto-for-7-7-billion/#BujO0ZEbKQYI4t2R.99

Monsanto Found Guilty of Chemical Poisoning in Landmark Case

http://www.blacklistednews.com/Monsanto_Found_Guilty_of_Chemical_Poisoning_in_Landmark_Case/26231/0/38/38/Y/M.html?utm_source=dlvr.it&utm_medium=twitter

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Και μια δικοινοτική νίκη στην Καρπασία... με λίγη βοήθεια από το Φούλε

Η εκστρατεία, που ξεκίνησε τους τελευταίους μήνες και στις δύο κοινότητες ενάντια στις προσπάθειες έργων διαπλάτυνσης του οδικού δικτύου στην Καρπασία – με άξονα και το φεστιβάλ για τη «Διαδρομή του μεταξιού», φαίνεται ότι είχε αποτέλεσμα. Παρά την αρχικά αρνητική στάση των αρμοδίων, τελικά, η διεθνής πίεση φαίνεται να αποδίδει.

Μαζί με τις εκδηλώσεις και στη συλλογή υπογραφών, το ζήτημα έφτασε και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μετά και από επίσκεψη ακτιβιστών και ο Φούλε απείλησε την τουρκοκυπριακή διοίκηση με διακοπή παροχής κονδυλίων αν συνεχιζόταν η παρέμβαση.

Η τουρκοκυπριακή διοίκηση υποχώρησε, τελικά.

Έτσι και αλλιώς, η Καρπασία αποτελεί, ουσιαστικά, μέρος της λύσης, οπότε το δικοινοτικό κίνημα διάσωσής της, ίσως να ήταν το σημείο όπου η οικολογία διασταυρώθηκε με το κυπριακό.

Κυπριακή συμμετοχή στις εκδηλώσεις ενάντια στη Monsato

Εκδηλώσεις

ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ

- Τα κυβερνητικά μέτρα λιτότητας
- Τα μέτρα «επανεκκίνησης της οικονομίας»
- Η οφειλόμενη απάντηση απο την πλευρά της μισθωτής εργασίας

Ομιλητές: -Νεοκλής Συλικιώτης -Σταύρος Τομπάζος

Συντονισμός: Μερόπη Τσιμίλλη-Μιχαήλ

Επιτροπή για μια
Ριζοσπαστική
Αριστερή
Συσπείρωση

Παρασκευή 31 Μαίου 2013, 7.30 μ.μ.
στην Αίθουσα Ειρήνης (Τέρμα οδού Λήδρας)

Η Νέα Διεθνιστική Αριστερά (ΝΕΔΑ) οργανώνει διαμαρτυρία την 1η Ιουνίου 20013, στην Πλατεία Ελευθερίας, στις 6:30 μ.μ. υπό τον τίτλο

<u>Συμμετέχουμε στην Πανευρωπαική Διαμαρτυρία 1/6 ενάντια στην Τρόικα!</u>

ΔΕΝ ΧΡΩΣΤΑΜΕ - ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ!

ΕΞΩ Η ΤΡΟΙΚΑ - ΚΑΤΩ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ!

«Η Ευρώπη αντιμετωπίζει μια βίαιη επίθεση από το οικονομικό κεφάλαιο, εκπροσωπούμενο από την τρόικα (ΔΝΤ, ΕΚΤ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή) και από τις διαδοχικές κυβερνήσεις που εφαρμόζουν πολιτικές εναρμονισμένες με το συμφέρον των οικονομικών αυτών οργανισμών, περιφρονώντας και καταστρέφοντας τον κοινωνικό ιστό.

Γνωρίζουμε ότι αυτή η επίθεση στηρίζεται στον διχασμό των λαών, καθιστώντας τους σκλάβους του χρέους και της λιτότητας. Αυτή η επίθεση απλώνεται σε όλη την Ευρώπη και πρέπει να ηττηθεί από ένα διεθνή αγώνα.»

Το λινκ της εκδήλωσης στο facebook:
https://www.facebook.com/events/601212673233423/?ref=3

Σπόντες

- **Την εποχή του πρώιμου παρακράτους και των καπετανάτων – όταν οι πολιτικοί παράγοντες ήταν και εκδότες εφημερίδων, έκαναν ότι έκαναν και μετά το είχαν και πρωτοσέλιδο για να συγκαλυφθούν.** Όπως λένε και στο σινεμά, «οιαδήποτε σχέση με την σημερινή πραγματικότητα…». Αφιερωμένο, λοιπόν, στον υπουργό εσωτερικών, Σ. Χάσικο. Και όχι μόνο. [η φωτογραφία του εξωφύλλου της Μάχης είναι από το βιβλίο του Μ. Δρουσιώτη «ΕΟΚΑ η σκοτεινή όψη». Τώρα τί σχέση έχει ο Δρουσιώτης με τον Χάσικο άλλο θέμα.]

ΤΑ ΣΑΠΙΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΒΟΜΒΑ ΕΙΣ ΟΙΚΙΑΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΑΣΤΥΝΟΜΟΥ

Ανάμεσα στα έργα του Σαμψών ήταν και η ανατίναξη της οικίας του αρχηγού της αστυνομίας Χαράλαμπου Χασάπη, στις 3 Αυγούστου 1962, επειδή ο τελευταίος αρνήθηκε να προαγάγει «δικούς του» αστυνομικούς. Την επόμενη μέρα η είδηση της ανατίναξης ήταν πρωτοσέλιδο στη Μάχη!

- **Συγκρίσεις:** Το κόστος για το αυτοκίνητο του Χριστόφια ανέρχεται περίπου στις 43 χιλιάδες ευρώ. Η απώλεια για το κράτος, αν ο Χάσικος δεν δεχτεί μείωση του ενοικίου για το κτίριο που νοικιάζει για το Τμήμα Πολιτική Αεροπορίας θα είναι κοντά 50 χιλιάδες. Γιατί δεν υπάρχει αντίδραση;
- **Πολιτική ισονομία;** Εάν επιμένουν μερικοί στην παράσταση στη Βουλή, τότε θα πρέπει να κληθεί και ο νυν πρόεδρος και ο Χάσικος και αρκετοί προηγούμενοι. Για να εξηγήσουν τί έγιναν προηγούμενες δωρεές, γιατί μερικοί έπαιρναν ιδιωτικά δωράκια, κλπ κλπ. Διότι ο Χριστόφιας φρόντισε να μπουν όσα δόθηκαν σε ταμείο – δεν τα πήρε ο ίδιος. Οι πολιτικοί που

έχουν ιδιωτικές δοσοληψίες ενώ έχουν δημόσια αξιώματα; Μπορούμε να ξεκινήσουμε από το χρηματιστήριο. Και φυσικά θα πρέπει πια να αναφέρονται τα περιουσιακά **όλης της οικογένειας.**

- **Να συγκριθεί επίσης, η γενική αύξηση ή μείωση κρατικών δαπανών πριν τις εκλογές το 2002, το 2007 και το 2013 – και με βάση τις ανάγκες.** Για να έχουμε και το πλαίσιο. Σύμφωνα με κείμενο και του ίδιου του Χατζηστυλιανού από κρατικές πηγές, η μεγαλύτερη αύξηση στο κρατικό μισθολόγιο έγινε το 2002 [Φιλελεύθερος 13/9/2012]. Και το 2007 είχαμε την μεγαλύτερη αύξηση κοινωνικών παροχών – 19.1%. Το 2008 η αύξηση ήταν 14.6%. Αυτές οι συμπτώσεις. Και ο Περδίκης τί γνώμη για τις αυξήσεις του υποψηφίου του; Ήταν καλά τσεκκούθκια τζήνα;

- **Και ο όρος «τσεκκούθκια» για να μην ξεχνάμε και τον ταξικό ρατσισμό, εφευρέθηκε από τον Αβέρωφ για να επιτεθεί στο Χριστόφια για την αύξηση των συντάξεων.** Είναι λοιπόν και ταξικό το θέμα υπόγεια. Η γελοιότητα του Χατζηστυλιανού στο Φιλελεύθερο, ο οποίος τώρα διαβεβαιώνει ότι φυσικά τα άτομα που τα πήραν είχαν ανάγκη, ενώ συμπεριφερόμενος σαν reality show host λίγο πολύ φερόταν σαν να θέλει δίκη όσων είχαν ανάγκη, είναι εκφραστική. Εξαρτάται και ποσά και ποιά «τσεκκούθκια» πιάνει κάποιος – πάνω και κάτω από το τραπέζι.

- **Ο Χάσικος θα κάνει έρευνες για να συγκαλύψει τον εαυτό του;** Όσοι νόμιζαν ότι ο Αβέρωφ ήταν ο πιο διαπλεκομενος από τους ηγέτες του ΔΗΣΥ, υποτίμησαν τον Σωκράτη. Τί μαργαριτάρι φαίνεται να αποκαλύπτεται. Τον πιάνουν στα πράσα να εφαρμόζει δυο μέτρα και δυο σταθμά; Στο ίδιο λεπτό μιλά σαν μεγαλοϊδιοκτήτης γης και ακινήτων και σαν υπουργός και ξεχνά ότι μόλις πριν λίγο είπε ότι είναι μόνο υπουργός. Τον καταγελούν για διαπλοκή και αποφασίζει για «ερευνητική» (πάει και αυτός ο όρος για ξεχείλωμα) ενάντια στους αντιπάλους του. Και το Χάσικο, ποιός θα τον διερευνήσει; Τα λάθη του 2003 που αφέθηκαν όλα τα σκάνδαλα που είχε στην πλάτη του να περάσουν έτσι. Τώρα, όμως, υπάρχουν και αναδρομικά ξεκινώντας από την δική Τσοχατζόπουλου.
- **Όταν μιλά ο Χάσικος πρέπει να ρωτα κάποιος τί «κομπινες» θέλει να συγκαλύψει ή τί θέλει να πάρει από το Δημόσιο**; Θα κάνει ερευνητική για τον Συλικιώτη και τον Κιττή, λεει, γιατί αγοράστηκε ένα χωράφι και όχι

άλλο. Δηλαδή: έχει συμφέροντα με ένα χωράφι και θέλει να το αγοράσει το Δημόσιο, θέλει να κτυπήσει την CYTA γιατί κάποια επιχείρηση της οικογένειας θα θέλει να φάει από το Δημόσιο, και θέλει να επιτεθεί στον Συλικιώτη γιατί του είπε ανοικτά για την διαπλοκή. Και βέβαια, ο καλός μας ο Σωκράτης κάτι θα θέλει να δώσει στην οικογένεια από το τερματικό.

- **Και ο μεγάλος καθοδηγεί; Ο Φρίξος Κουλέρμος δηλώνει ότι είναι «πολιτική σχιζοφρένεια» να μειωθούν τα νοίκια διότι θα πληγούν οι επιχειρηματίες. Όπως λέμε - μια κυβέρνηση για το δικό μου συμφέρον. «***Είναι δυνατό να εισηγούνται νομοθεσίες για μείωση των ενοικίων και να έχουν την ψευδαίσθηση ότι ενθαρρύνουν επενδυτές να δραστηριοποιηθούν στον τομέα των οικοδομών;»* Πέστα ρε Φρίξο. Τυχαία είναι ο Σωκράτης στο υπουργείο εσωτερικών; Τόσα λεφτά έδωσες , να μην τα πάρεις πίσω;
- **Αλλά να μην ξέρει ούτε καν τα γεγονότα ο κ.Φρίξος. Ή την έχει πάθει και ο ίδιος και πιστεύει τα ψέματα της εφημερίδας του;** Στο πόνημα για τη «σχιζοφρένεια» ο κ. Κουλέρμος έδωσε μια ακόμα απόδειξη του πώς μερικοί χρησιμοποιούν το ψέμα ακόμα και όταν καμώνονται ότι μιλούν για ορθολογισμό. Ιδού: «*Είναι ή δεν είναι σχιζοφρένεια να βλέπεις ένα κοινοβούλιο τη μια εβδομάδα να απορρίπτει το κούρεμα του 6.6% και την επόμενη εβδομάδα να ψηφίζει κούρεμα 50%;».* **Με το συμπάθιο κ. Κουλέρμο, αλλά το πρώτο κούρεμα αφορούσε σε όλους τους καταθέτες, σε όλες τις τράπεζες, ενώ το δεύτερο αφορούσε όσους είχαν πάνω από 100,000 σε μόνο δυο τράπεζες.** Τί σου είναι ρε παιδί μου το μπέρδεμα της μνήμης. Σχιζοφρένεια που λένε. Ή τα δικά μου δικά μου, και τα δικά σας για να καλύψω τις ζημιές μου;

- **Ρε μπας και είναι αιχμάλωτος των Κουλέρμων ο Αναστασιάδης;**

- **Τελικά το deal στο Χα Ποτάμι είναι οκ ή μήπως υπάρχουν σκιές από προηγούμενες αποφάσεις που δεν τηρήθηκαν;** Ή μήπως τώρα όλοι θα φωνάζουν «μη πείτε τίποτα για να μην χάσουμε την επένδυση». Μα η επένδυση είναι κάποιου κυρίου. Τότε με την επένδυση στο αεροδρόμιο Λάρνακας ποιό ακριβώς ήταν το πρόβλημα; Κύριε Χάσικε, τί έλεγε η φυλλάδα σας τότε; Και ο Θεοχαρίδης του Φιλελεύθερου δεν θα ψάξει για συμφέροντα τώρα; Ή ο Παρουτης; Πάντως στο ίντερνετ κυκλοφορούν

διάφορα για το τί έγινε και δεν έγινε από τον ιδιοκτήτη. Υπήρχαν και οικολογικές διαμάχες. Υπάρχει προστατευμένη περιοχή. Πάντως, αν είναι, να το διερευνήσει ο Χάσικος….

- **Πόσο δούλεμα; Άκου δεν γινόταν ξέπλυμα.** Κύριοι σοβαρευτείτε. Το ότι μερικοί τραπεζίτες, λογιστές και δικηγόροι έκαναν ξέπλυμα φαίνεται να είναι πια κοινώς γνωστό. Όποτε το να φορτώνεται ολόκληρη η κοινωνία το βάρος και την ευθύνη μερικών είναι ακατανόητο. Και αν μερικοί νομίζουν ότι θα ανεμίζουν την «εθνική ενότητα» όταν είναι για να συγκαλυφθούν τα συμφέροντα τους, ενώ μετά θα το παίζουν αρπακτικό κεφάλαιο εσωτερικά, μάλλον παρεξήγησαν τις εποχές.. Ας μελετήσουν πιο προσεκτικά τον Μάρτη του 2013.

- **Για τη Βέλιστερ, θα γίνει έρευνα;** Πώς μερικοί βουλευτές απειλούσαν και εκβίαζαν στη βουλή. Είχαν ή δεν είχαν συμφέροντα;

- **Το ρεύμα είναι πιο ακριβό διότι κάποιοι ναυαγήσαν την συμφωνία με την Shell το 2010-11.** Θα γίνει ερευνητική και κλήση των εμπλεκομένων βουλευτών και δημοσιογράφων; Τί κερδίσαμε με εκείνο το ναυάγιο; Τί λεγόταν τότε; Και πόσο κοστίζει; Ανέβηκαν μυστηριωδώς οι καταθέσεις κάποιων;

- **Πρώτη κόντρα ΠΑΣΥΔΥ με κυβέρνηση για ρουσφετολογικό διορισμό.** Λεφτά δεν έχουν άμα είναι να εκβιάσουν το κοινό με την «στάση πληρωμών» – ενώ άμα είναι να διορίζουν για ρουσφέτι, τα βρίσκουν; Πόσο μακριά όμως θα πάει και αυτή η βαλίτσα;

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ - ΑΠΟΨΕΙΣ

ΑΣΤΙΚΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Πρόσκαιρες φιλανθρωπίες εν καιρώ σκλαβιάς

Γ.

Τα ΜΜΕ της Κύπρου εξυμνούν την μεγάλη επιτυχία της ψεσινής συναυλίας αλληλεγγύης στη Λάρνακα, με τίτλο «Μαζί για την Λάρνακα και τον συνάνθρωπο». Περισσότεροι από σαράντα καλλιτέχνες έλαβαν μέρος. Για να προσφέρει κανείς σε μια φιλανθρωπική εκδήλωση, να δώσει λίγα τρόφιμα σε άπορους, χρειάζονταν τόσοι πολλοί καλλιτέχνες για να τον ψυχαγωγήσουν; Αλήθεια, πού διανυχτέρευσαν όλοι αυτοί, σε ποια ξενοδοχεία, πώς ταξίδεψαν από την Ελλάδα στη Κύπρο; Με ποιανού τα έξοδα (του φορολογούμενου πολίτη); Να υπολογίσουμε ότι οι Κύπριοι καλλιτέχνες έμειναν στα σπίτια τους (Χατζηγιάννης, Βίσση, Γεωργιάδου, κ.ά), οι υπόλοιποι; Αυτό όμως δεν είναι το θέμα μας, αυτό είναι ένα κερασάκι σε μια τούρτα που ονομάζεται Αστικη Φιλανθρωπία.

Η «συναυλία αλληλεγγύης» λοιπόν, πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία, αφού κατάφερε να μαζέψει 150 τόνους φαγητών. (Τα μέτρησαν; Πώς;) .

Αστέρια της μουσικής σκηνής παρέλασαν από την εξέδρα των Φοινικούδων, ανάμεσα τους και ο Χρυσαυγίτης Πέτρος Γαϊτάνος ο οποίος μίλησε για την «αγάπη» και τόνισε πως η αγάπη δίνει λύσεις. (Ποια αγάπη κύριε Γαϊτάνε; Αυτή που σε ωθεί να κάνεις ρατσιστικές δηλώσεις κατά των μεταναστών και να δηλώνεις υπερ της Χρυσής Αυγής;)

Όμως το θέμα μας δεν είναι οι καλλιτέχνες της συναυλίας, ούτε ο Πέτρος Γαϊτανος, «το οξύμωρο της συναυλίας αλληλεγγύης» Το θέμα μας είναι η αστική φιλανθρωπία.

Τι εννοούμε λοιπόν με τον όρο αστική φιλανθρωπία; Εννοούμε την άρχουσα τάξη μίας καπιταλιστικής κοινωνίας που κάνει φιλανθρωπίες. Δηλαδή αυτοί που ηγούνται του συστήματος που μας έφερε στο χείλος του γκρεμού, να το παριστάνουν σωτήρες. Και τι στ' αλήθεια σημαίνει «φιλανθρωπία» από την αστική τάξη; *«Όποιος δεν νιώθει τον πόνο του λαού, δεν μπορεί και να τον γιάνει»* έλεγε ο Μπρεχτ. Μπορούν αυτοί που μας έφεραν σε αυτό το σημείο να νοιώσουν τον πόνο του λαού; Μπορεί ο κουστουμιαρισμένος Δήμαρχος μιας Δεξιάς παράταξης που ψηφίζει

κουρέματα και λέει «ναι» στις απαιτήσεις της Μέρκελ και του Γερμανικού Οικονομικού Ιμπεριαλισμού, να νιώσει τον πόνο του λαού;

Η αστική φιλανθρωπία είναι ένα χαρακτηριστικό που έφερε μαζί της η οικονομική κρίση. Ένα χαρακτηριστικό με σκοπούς και στόχους: Να αποπροσανατολίσει τον κόσμο από το πρόβλημα, να χειραγωγήσει συνειδήσεις και να εξαλείψει σε όποιο βαθμό μπορεί το πνεύμα της επαναστατικής αντίδρασης και δράσης. Χαμένοι σε ατάκες περί αλληλεγγύης, οι προλετάριοι ξεχνούν πως σκοπος δεν είναι να ταίσουμε σήμερα και αύριο τις άπορες οικογένειες, αλλά πρωταρχικός σκοπός είναι να πάψουν να υφίστανται οικογένειες χωρίς ψωμί στο σπίτι. Σκοπός μας πρέπει να είναι ο αγώνας κατά της εξαθλίωσης του λαού και όχι να ταίσουμε πρόσκαιρα τον πεινασμένο λαό «και μετά βλέπουμε».

Τα κυπριακά ΜΜΕ εξυμνούν τους 150 τόνους φαγητών που μάζεψε χθες ο Δήμος Λάρνακας. Ας πουν και σε εμάς τους αδαείς, σε τι θα εξυπηρετήσει η χθεσινή εκδήλωση όταν τα τρόφιμα θα εξαντληθούν. Ας μας πουν πώς θα βοηθήσει η χθεσινή συναυλία στην μείωση της ανεργίας και στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης που όσο μεγαλώνει η κρίση μεγαλώνει κι αυτή η άθλια εκμετάλλευση προς τον εργάτη.

Για την οικονομική κρίση που λαβώνει την Κύπρο και άλλες χώρες της ΕΕ, δεν φταίει το ζαβό το ριζικό μας, ούτε ο Χριστόφιας. Φταίει πάνω από όλα το σύστημα και οι χειριστές του. Φταιεί τον πλάνο και η στρατηγική των εχθρών (βλέπε Γερμανικός οικονομικός ιμπεριαλισμός), φταίνε και οι Κύπριοι επιχειρηματίες που συμβάλλουν στην αφαίμαξη της εργατικής τάξης. Οι ίδιοι οι εκμεταλλευτές κεφαλαιοκράτες που αν χρειαστεί το παίζουν και φιλάνθρωποι (είπαμε, πάνω από όλα οι σωστές δημόσιες σχέσεις).

Βλέπεις λοιπόν τηλεοπτικά κανάλια να κάνουν «εκπομπές αλληλεγγύης για τον φτωχό συνάνθρωπο μας», αλλά συνάμα αναρωτιέσαι πόσους μισθούς κούρεψαν και πόσους υπαλλήλους εκμεταλλεύονται καθημερινά.

Τα οξύμωρα της εποχής της μαύρης κρίσης.

Θέλετε πράξεις πραγματικής αλληλεγγύης; Να αυξήσετε τους μισθούς και να απαγορεύσετε τις αφαιμάξεις της εργατικής τάξης. (Επιχείρηση στη Λάρνακα, με αυξημένα κέρδη από πέρσι μείωσε τους ήδη χαμηλούς μισθούς «λόγω οικονομικής κρίσης»). Διότι όπως έχει γράψει και ο Βασίλης Ραφαηλίδης *«η ανεργία είναι απολύτως αναγκαία στον καπιταλισμό προκειμενου αυτός να μπορεί να αναπτύσσεται. Αν δεν υπάρχουν μόνιμα άνεργοι ο κεφαλαιούχος δεν μπορει να ελέγχει τους μισθούς και τα μεροκάματα κατά πως τον συμφέρει και τον συμφέρει να είναι όσο γίνεται πιο χαμηλά. Αλλά δεν γίνεται να είναι όσο πιο χαμηλά γίνεται, όταν στην αγορά εργασίας δεν υπάρχουν άνεργοι και όσο οι ήδη εργαζόμενοι δεν*

φοβούνται τον εκπεσμό στην κατάσταση του ανέργου. Αυτός ο φρικτός φόβος, που παραπέμπει στο φόβο του θανάτου από πείνα, υποχρεώνει τους εργαζομένους να μην είναι ιδιαίτερα διεκδικητικοί και να συμβιβάζονται με τα λίγα»
Θέλετε πράξεις πραγματικής αλληλεγγύης; Ενωμένος ο λαός να χτίσει ένα αγωνιστικό μέτωπο κατά των δυναστών για να σταματήσει αυτή η οικονομική εξαθλίωση. Όσο υπάρχουν οικογένειες χωρίς ψωμί στο σπίτι, κανείς δεν πρέπει να κοιμάται ήσυχος. Σκοπός δεν είναι να πάρουμε ένα πιάτο φαγητό στις άπορες οικογένειες για 1-2 μήνες, σκοπός (πρέπει να) είναι να πάψουν να υπάρχουν άπορες οικογένειες.
Κι ας μην ξεγελιόμαστε από φιέστες πρόσκαιρης φιλανθρωπίας οι οποίες (πολλές φορές) σκοπό έχουν τις δημόσιες σχέσεις των διοργανωτών και των συμμετάσχοντων.
Η αστική φιλανθρωπία, φουσκώνει την εθνική περηφάνια. «Τι σπουδαίος λαός που είμαστε, στεκόμαστε δίπλα στους φτωχούς, μπλα μπλα μπλα». Μα όπως έχει πει και ο Γερμανός Φιλόσοφος Άρθουρ Σοπενάουερ «Η πιο φτηνή περηφάνια είναι η εθνική περηφάνια».
Η αστική φιλανθρωπία δεν είναι σε καμία περίπτωση λύση και δεν δικαιολογούνται οι ατέρμονοι πανηγυρισμοί σας αγαπητά κυπριακά ΜΜΕ. Σε σκλαβιά βρισκόμαστε, σε μια σκλαβιά που γεννά άπορες οικογένειες και σκοτώνει αξιοπρέπειες. Προς τι λοιπόν ο τόσος ενθουσιασμός για μια πρόσκαιρη φιλανθρωπία εν καιρώ σκλαβιάς;

Γράμμα στο Νίκο για την Αποσύνθεση της Κοινωνίας.
Τα όνειρα ενός Ναζιστή.

Χ.

Αγαπητέ Νίκο,

Είμαι ένας νεαρός θαυμαστής σου, όχι γιατί θεωρώ ότι είσαι ένας έξυπνος άνθρωπος, αλλά γιατί η διακυβέρνησή σου έχει ανοίξει διάφορα μέτωπα, μέσα στα οποία μπορώ να δω τον εαυτό μου. Μάλιστα, κάποιοι άλλοι του περίγυρού μου,

βλέπουν τα πράματα όπως κι΄ εγώ, έχω όμως την εντύπωση ότι ο τρόπος που σκέφτομαι, άρχισε να βρίσκει ανταπόκριση και σε άλλα τμήματα του πληθυσμού. Αυτή η περίοδος βαρβαρότητας, μέσα στην οποία σπρώχνεις την κοινωνία, είναι αυτό το οποίο με κάνει να νιώθω ένα είδος άγριας ευχαρίστησης που γεμίζει κάποια κενά του εαυτού μου. Παρακολουθώ τους συνεργάτες σου από την τηλεόραση και έχω καταλήξει στο ότι ο βασικός σχηματισμός του υπουργικού σου είναι τέτοιος, που τελικά ο κάθε υπουργός κάνει αυτά που εσύ θέλεις. Εμένα μ' αρέσουν όλ' αυτά, γιατί μέσα σ' αυτές τις συνθήκες που προκύπτουν μπορώ να δω την μελλοντική μου δράση.

Εσύ κι' εγώ αγαπητέ Νίκο, θέλαμε να μπούμε στο πρόγραμμα της Τρόικας από νωρίς, γιατί αυτός είναι ένας σίγουρος τρόπος να πετύχουμε τους σχεδιασμούς του δικού σου και του μικρού δικού μου κόμματος. Αυτή η κατηφόρα στους μισθούς, που άρχισες να εφαρμόζεις, έχει μεγάλες προοπτικές στο να φέρει αυτό που διάφοροι ονομάζουν 'κινεζοποίηση' των μισθών. (Βλέπεις, η λέξη κινεζοποίηση δεν μ' ενοχλεί, όταν πρόκειται για κούρεμα των μισθών των εργαζομένων, έστω κι αν αυτό γίνεται ενάντια σε Έλληνες. Ξέρεις ότι για μένα και για σένα, οι τάξεις είναι υπεράνω των εθνών, παρόλο που και οι δυο μας λεκτικά, βάζουμε το έθνος και την ούτω καλούμενη πατρίδα πάνω απ΄ όλα, ασχέτως του τί έχουμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας, όταν εκφραζόμαστε δημόσια. Παράδειγμα αυτού, είναι 'η πατρίδα' σου 'πάνω απ' όλα' μετά το Eurogroup, όταν ήρθες πίσω, και η προ-Eurogroup εξαγωγή πολλών εκατομμυρίων της θυγατέρας). Αυτά μ' αρέσουν και θά' θελα να τα ζήσω σε όλο τους το μεγαλείο. Θέλω να ζήσω τη διαφθορά στον απόλυτό της βαθμό.

Το κούρεμα των μισθών, των συντάξεων και άλλων ωφελημάτων, δημιουργεί το είδος της αθλιότητας που ανοίγει τη ψαλίδα των τάξεων και δημιουργεί πολιτικές και οικονομικές ευκαιρίες για τύπους σαν και μένα. Κάνοντάς το, υποβιβάζουμε τις κοινωνικές αντιστάσεις του κόσμου, έτσι για να μπορεί αυτός να δέχεται πράγματα που δεν θα δεχόταν προηγουμένως, όπως έγινε με το πραξικόπημα και την εισβολή. Οι εικόνες που άρχισα να βλέπω στο δρόμο, στο χώρο εργασίας, στα σχολεία και τα νοσοκομεία, μαζί με τον κοινωνικό ανταγωνισμό και τα αλληλοσκοτώματα, που γίνονται μέσα στις στρατιές των ανέργων, με κάνουν να χαίρομαι και ταυτόχρονα να βλέπω όλων των ειδών τις ευκαιρίες, που ανοίγονται μπροστά μου. Είναι μια εμπόλεμη κατάσταση και αν δεν το έβλεπα με τα μάτια μου, δεν θα το πίστευα. Το κομματικό σου πρόγραμμα είναι σε τέλεια αρμονία με την Τρόικα και φαίνεται ότι όλα εξελίσσονται, όπως σχεδιάστηκαν. Και με μας βέβαια σε εγρήγορση, έτοιμοι να συνεχίσουμε από κει που θα μείνεις.

Ξέχασα να συγχαρώ τον κυβερνητικό σου εκπρόσωπο, για κείνο το οποίο ονόμασε ‘γύρισμα σελίδας’, μέσα από το οποίο απείλησε ανοικτά τους εργαζόμενους σε περίπτωση απεργίας, δηλαδή, στρέφοντας εκείνο το ούτω καλούμενο 60% ενάντια στον υπόλοιπο πληθυσμό, για να δημιουργήσει μια εμφυλιακή κατάσταση υπέρ των εργοδοτών. Εκτός του ότι αυτό βοηθά τους πλούσιους φίλους σου, στρέφει επίσης ένα μέρος του λαού ενάντια στο άλλο, με τελικό στόχο το αλληλοσκότωμα όλων αυτών, που αύριο θα είναι φτωχοί και εξαθλιωμένοι. Ταυτόχρονα, αυτή η ενθάρρυνση ενδοταξικής σύγκρουσης, κάνει την κοινωνία να επιστρέφει σε συνθήκες δεύτερου παγκοσμίου πολέμου, όταν κάποια λαϊκά στρώματα στρέφονταν ενάντια σε άλλα, χρησιμοποιώντας μέσα τα οποία σήμερα φαίνονται απαράδεκτα. Σε λίγο μάλιστα, που θ’ αρχίσει το αλληλοκάρφωμα και αλληλοφάγωμα για τη διατήρηση συγκεκριμένων θέσεων εργασίας, θα δημιουργείται και το έδαφος για εθνοσοσιαλιστικές πολιτικές. Η κατάσταση φαίνεται να εξελίσσεται, όπως θέλουμε και οι δυο. Ξέρω, βέβαια, ότι εσύ δεν είσαι εθνικοσοσιαλιστής, όπως όμως ξέρεις πολύ καλά, οι πολιτικές εμένα και των ομοίων μου είναι μια φυσική προέκταση των δικών σου πολιτικών, απλώς εμείς έχουμε τα κότσια να πάμε πάρα πέρα. Ξέρω, βέβαια, ότι δεν είναι λίγες οι φορές που μας δίνεις και χέρι βοηθείας και αυτό δεν θα το ξεχάσω.

Θα παραξενεύεσαι βέβαια γιατί εγώ, ένα φτωχόπαιδο, θέλω να γίνουν πράγματα, τα οποία καταστρέφουν τη ζωή ανθρώπων σαν εμένα και του φυσικού, ταξικού μου περίγυρου. Θα μου πεις, ότι κάποια μέρα θα έρθει και η δική μου σειρά, γι’ αυτό καλά είναι να εμποδίζω τα μέτρα που στρέφονται ενάντια σε μένα και στα άλλα φτωχόπαιδα. Άκουσε να σου πω καλέ μου: Εγώ δεν θα περάσω αυτά που θα περάσουν αυτοί όλοι, γιατί είμαι άλλου σιναφιού. Εγώ είμαι ένας απ’ αυτούς που θα πετύχουν, γιατί έτσι είμαι φτιαγμένος. Όταν η κοινωνία φτωχοποιείται μαζικά, και διάφοροι γίνονται είτε μαυραγορίτες, είτε σπιούνοι δημοσιογράφοι της εξουσίας, είτε ομάδες καταδίωξης των μεταναστών, είτε έμποροι λευκής σαρκός, είτε διακινητές επικίνδυνων ουσιών μέσα στην νεολαία, είτε είτε, εγώ θα βρίσκω το πεδίο, το οποίο πέφτει γάντι στα πολιτικά και προσωπικά μου γούστα. Και αν κοιτάξεις γύρω σου, θα δεις διάφορους που σε γλύφουν, κύρια μέσα στην δημοσιογραφική κοινότητα, ζητώντας την εύνοιά σου με τις διάφορες ψευτιές που γράφουν, όπως συχνά έκαναν ενάντια στο Δικωμίτη. Είδες πως τρέχουν τα σάλια της εκφωνήτριας του δελτίου ειδήσεων στο κανάλι Μαϊτανός; Εμείς από την άλλη, δεν θα σε γλύψουμε ποτέ, γιατί έχουμε μάθει να παίρνουμε αυτό που θέλουμε με άλλα μέσα.

Είμαι από το ίδιο σινάφι μαζί σου αγαπητέ μου. Η μόνη διαφορά είναι ότι ανήκουμε σε δυο διαφορετικές τάξεις. Εσύ ασχολείσαι με υψηλού τύπου δικηγορική, με τους Ρώσους ολιγάρχες, ενώ εγώ για την ώρα ασχολούμαι με πράγματα του δρόμου. Πέρσι καταδιώκαμε μετανάστες, έτσι για να εκπαιδεύσουμε τους νεαρούς μας, αύριο θα τους πιάνουμε και τα κοσμήματά τους, πρόπερσι κατεβάζαμε αχάπαρους και ακροδεξιούς έξω από το προεδρικό ενάντια στο Δικωμίτη, και σιγά σιγά θα δούμε που θα καταλήξουμε. Εμένα τ' όνειρο μου, δεν είναι να συνεχίσω να κάνω αυτά που κάνω τώρα. Θά' θελα και γω να είχα ένα δικηγορικό γραφείο και ν' ασχολούμαι με διακίνηση κεφαλαίων από την Κύπρο με προορισμό άλλους φορολογικούς παράδεισους π.χ. τα Caymans, όπως κάνει και η εταιρεία που βρίσκεται στη Δημοσθένη Σεβέρη. Αυτό δεν μπορεί να γίνει τώρα, όπως ξέρεις και συ, όμως με τις συνθήκες οι οποίες φαίνεται να δημιουργούνται, είμαι σίγουρος ότι μπορεί να πετύχω αυτό που θέλω, εξάλλου πολλοί, οι οποίοι ασχολήθηκαν με παρακρατική δουλειά όπως και συ, κατάφεραν να ανελικτούν. Δες και τον Τάσο της ΕΟΚΑ, που κατέληξε να διακινεί κεφάλαια του Μιλόσεβιτς. Θέλω, όμως, να προσέχεις και να μην αδειάσεις την Κύπρο από κεφάλαια. Κάνε το, όμως, με μέτρο για να μείνει κάτι και για μας, που δεν μπαινοβγαίνουμε σε Ελβετικές τράπεζες, όπως κάνει η παρέα σου.

Σε λίγο, που θα δημιουργηθούν γκέτο φτωχών, τα οποία θα περιτριγυρίζονται από άλλα γκέτα άλλων φτωχών, θα δεις τί ωραία που θα δρω εγώ. Θα έχω δικούς μου, που θα πουλούν πράγματα με καλά κέρδη, θα κάνω χάρες σε διάφορους και θα ελέγχω ολόκληρες ομάδες. Αρχικά, θα δίνω πληροφορίες στην αστυνομία και μετά θα έχω πρόσβαση στη ψηλή ιεραρχία του σώματος (όπως και συ βέβαια εξ' αγχιστείας), θα θα… Μην γελαστείς Νίκο μου και πάρεις πλούτο από τους κατέχοντες για να δημιουργήσεις γεωργικούς συνεργατισμούς και να δώσεις δουλειά στους 50.000 νεαρούς ανέργους, γιατί θα μ' εμποδίσεις να κάνω αυτά που θέλω να κάνω. Θέλω να τους αφήσεις άνεργους, στα κέντρα των πόλεων, για να τους αναλάβουν άτομα σαν και μένα. Αυτά που θέλω εγώ να κάνω, μπορούν να γίνουν μόνο με μεγάλους στρατούς ανέργων, σε συνδυασμό με μια κατάσταση αποσύνθεσης της κοινωνίας. Και μα θυμάσαι Νίκο μου: Πρώτα τους Κομμουνιστές και μετά όλους τους άλλους! Η επιτροπή που έφτιαξες, είναι ένα καλό πρώτο βήμα! Μ' αρέσει που σιγά σιγά παρασύρεις την προσοχή του κόσμου μακριά από οποιαδήποτε τιμωρία των τραπεζιτών, κύρια όμως μου αρέσει που τους άφησες να απολαμβάνουν τα δισεκατομμύρια που έκλεψαν τα τελευταία χρόνια. Θέλω να στριμώξεις το Δικωμίτη και να του τα φορτώσεις όλα. Μ' αρέσει, όταν μιλάς γι' ανάπτυξη και έχεις στο μυαλό σου τη χορήγηση κρατικών λεφτών στις τράπεζες και τους επιχειρηματίες φίλους σου, δήθεν για την εργοδότηση των ανέργων. Άσε κιόλας που φροντίζεις να

πληρώνεις τους μισθούς τους από τα λεφτά των φορολογουμένων, για να γλιτώσεις τους φίλους σου τους επιχειρηματίες από τις καταβολές μισθών στους εργοδοτούμενούς τους.

Φιλικά
Your alter ego

p.s. Μου άρεσε, επίσης, το γεγονός, ότι αποκάλεσες την Κύπρο μεταναστευτικό παράδεισο. Από τη μια, στρέφει τους Κύπριους ενάντια στους ξένους και καλύπτει τα ψέματα του Κουλία σχετικά με τα επιδόματα των μεταναστών, ταυτόχρονα υπονοεί, ότι τα μεροκάματα που δίδονται στους αλλοδαπούς είναι τόσο ικανοποιητικά, ώστε κάποιοι ντόπιοι θα νιώθουν ότι με τα πενιχρά τους μεροκάματα, ζουν σε παράδεισο. Είναι σημαντικό να νιώθει ο κόσμος ότι ένας μισθός των 300 Ευρώ είναι θεϊκό δώρο! Είσαι διάνοια χρυσέ μου! Να θυμάσαι, όμως, ότι από αυτά τα υπερκέρδη θα πρέπει να δώσεις και σε μας. Μην ξεχνάς: Ο εθνικοσοσιαλισμός βρίσκεται παντού και περιμένει, κύρια εκεί που εσείς δεν τολμάτε να βρεθείτε.

Κλείτος Παπαστυλιανού «ο ακτιβισμός είναι προτιμότερος από τον πεσιμισμό».

(Συνέντευξη της Γιώτας Δημητρίου που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Skala Times)

Ο Επιστημονικός Συνεργάτης Ενάντια στη Λαθροθηρία στην Κύπρο (Committee Against Bird Slaughter & Foundation Pro Biodiversity), **Κλείτος Παπαστυλιανού,** μιλά στο Skala Times για το θέμα της λαθροθηρίας, τον ακτιβισμό, τον ρατσισμό και την

οικονομική κρίση. Αποκαλύπτει ότι *«αυτοί που ελέγχουν το εμπόριο αμπελοπουλιών είναι αυτοί που ελέγχουν και το εμπόριο προσώπων. Σε κάποιες περιπτώσεις, μάλιστα, και το εμπόριο ναρκωτικών ή το εμπόριο όπλων. Αυτό ακριβώς είναι που δεν καταλαβαίνει ο περισσότερος κόσμος. Πολύ συχνά, αρκετοί νομίζουν ότι όταν μιλάμε για αμπελοπούλια, μιλάμε για έναν παππού σε ένα ξεχασμένο χωριό, ο οποίος στήνει μία – δύο μάτσες ξόβεργα για να πιάσει κανένα αμπελοπούλι και να καλοπιάσει τη γιαγιά στο σπίτι. Μόνο που αυτό είναι η εξαίρεση και όχι ο κανόνας. Και σίγουρα αυτό από μόνο του δεν αποτελεί μεγάλη οικολογική καταστροφή. Αυτό το οποίο θα πρέπει να καταλάβουμε όμως κάποια στιγμή είναι ότι μιλάμε για μία ολόκληρη μαύρη αγορά άγριας ζωής, η οποία εφοδιάζει από καζαντί και "ντελιβεράδες" αμπελοπουλιών μέχρι κρεοπωλεία και εστιατόρια. Μιλάμε για "στημάτουρους" που στήνουν μερικές εκατοντάδες ξόβεργα ή 10-20 δίκτυα σ' έναν δεντρόκηπο, με μία – δύο ηλεκτρονικές ηχομιμητικές συσκευές και τέσσερα-πέντε ηχεία. Οι οποίοι υποστηρίζονται από ένα ολόκληρο κύκλωμα μικρών και μεσαίων παγιδευτών. Και μιλάμε για εκατοντάδες χιλιάδες πουλιά κάθε χρόνο και συνολικό τζίρο εκατομμυρίων για ολόκληρο το παράνομο κύκλωμα σε ετήσια βάση. Και οι ίδιοι άνθρωποι που ελέγχουν τη διακίνηση προσώπων στα καμπαρέ, ελέγχουν και την εμπορία αμπελοπουλιών στα εστιατόρια».* Ο Κλείτος στέλνει τα δικά του μηνύματα και τονίζει «προστατέψτε τα πουλιά, όχι τους λαθροθήρες», ενώ επιμένει ότι «ο ακτιβισμός είναι προτιμότερος από τον πεσιμισμό».

Της Γιώτας Δημητρίου

Κλείτο, θα ήθελα να σε ρωτήσω, υπό την ιδιότητα σου ως Επιστημονικού Συνεργάτη Ενάντια στη Λαθροθηρία στην Κύπρο των διεθνών περιβαλλοντικών οργανώσεων Committee Against Bird Slaughter και Foundation Pro Biodiversity, εάν πράγματι υπάρχει μεγάλο πρόβλημα λαθροθηρίας στη Κύπρο; Κι αν ναι, πώς αντιμετωπίζεται;

Καταρχήν, σ' ευχαριστώ για την πρόσκληση που μου απεύθυνες για να μιλήσουμε για ένα θέμα, το οποίο δυστυχώς οι περισσότεροι δημοσιογράφοι και τα περισσότερα ΜΜΕ στην Κύπρο δεν θεωρούν τόσο σημαντικό. Απαντώντας άμεσα το ερώτημα σου, ναι, υπάρχει τεράστιο πρόβλημα λαθροθηρίας στην Κύπρο και αυτό αφορά κυρίως τρεις διαφορετικές κατηγορίες παράνομου κυνηγίου. Η πρώτη και σημαντικότερη θα έλεγα ότι αφορά την παράνομη και μη-επιλεκτική παγίδευση και θανάτωση προστατευόμενων άγριων πτηνών με ξόβεργα, δίχτυα και ηλεκτρονικές ηχομιμητικές συσκευές. Λέω σημαντικότερη γιατί ουσιαστικά η κατηγορία αυτή αφορά την προσπάθεια παγίδευσης δύο μόνο ειδών, των αμπελοπουλιών και της τσίκλας, στο πλαίσιο της οποίας όμως παγιδεύονται και θανατώνονται τουλάχιστον άλλα 155 περίπου από τα συνολικά 390 είδη ενδημικών και αποδημητικών πουλιών που συναντώνται στην Κύπρο. Και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, η παγίδευση οποιονδήποτε ειδών με αυτές τις μεθόδους έχει κηρυχθεί παράνομη, ήδη από το 1973-4. Δηλαδή, η παγίδευση με ξόβεργα και δίχτυα είναι μη-επιλεκτική και ουσιαστικά έχει σοβαρότατο αντίκτυπο στο 1/3 τουλάχιστον των ειδών των άγριων πουλιών που συναντώνται στο νησί μας. Πέρα από το σοβαρό αντίκτυπο που έχει στα είδη των άγριων πουλιών, η παράνομη και μη-επιλεκτική παγίδευση και θανάτωση επηρεάζει σε πολύ μεγάλο βαθμό τους πληθυσμούς της πτηνοπανίδας. Για παράδειγμα, μόνο το 2013, υπολογίζεται ότι 2,5 εκατομμύρια πουλιά παγιδεύτηκαν και θανατώθηκαν σε ξόβεργα και σε δίχτυα σε ολόκληρη την Κύπρο. Από αυτά τα 2,5 εκατομμύρια υπολογίζεται ότι μόνο το 1 με 1,5 εκατομμύριο ήταν αμπελοπούλια και τσίκλες, ενώ όλα τα υπόλοιπα ήταν αυστηρά προστατευόμενα είδη, τα οποία είτε παρουσιάζουν μείωση στον πληθυσμό τους ή κινδυνεύουν άμεσα με εξαφάνιση. Η δεύτερη κατηγορία αφορά το παράνομο κυνήγι θηρεύσιμων ειδών, δηλαδή ειδών που ενώ επιτρέπεται το κυνήγι τους, αυτό γίνεται παράνομα. Όπως για παράδειγμα σε κλειστές περιόδους ή περιοχές για κυνήγι, σε απαγορευμένες ώρες και μέρες, κτλ. για θηρεύσιμα είδη πουλιών (π.χ. φάσσα και περδίκια) ή άλλων ειδών (συγκεκριμένα λαγών). Η τρίτη κατηγορία λαθροθηρίας αφορά το παράνομο κυνήγι προστατευόμενων και μη-θηρεύσιμων ειδών, κυρίως αγρινών, και σε μικρότερο βαθμό την παγίδευση άγριων αρπακτικών πουλιών για λόγους εμπορίας.

Οικολογική και περιβαλλοντική συνείδηση υπάρχει στη Κύπρο; Δυστυχώς, τα επίπεδα της περιβαλλοντικής συνείδησης στην Κύπρο είναι πολύ χαμηλά, κάτι το οποίο οφείλεται κυρίως στην σχεδόν ανύπαρκτη περιβαλλοντική ενημέρωση και εκπαίδευση. Όσον αφορά την περιβαλλοντική ενημέρωση, δες τι γίνεται με τις εφημερίδες, οι οποίες μάλιστα θεωρούνται ως ένα από τα ποιοτικότερα ΜΜΕ, συγκριτικά με την τηλεόραση για παράδειγμα. Εάν πάρεις τις πέντε εφημερίδες με τη μεγαλύτερη κυκλοφορία και αναγνωσιμότητα στην Κύπρο, θα διαπιστώσεις ότι αφιερώνουν το πολύ μία σελίδα την εβδομάδα υπό τον τίτλο «Περιβάλλον» ή «Οικολογία». Την ίδια στιγμή, αφιερώνουν 10 σελίδες την ημέρα σε διαφημίσεις, μην πω 20 σελίδες την ημέρα σε «Αθλητικά» κτλ. Όσον αφορά την περιβαλλοντική εκπαίδευση, απλά αναφέρω ότι αυτός ο σημαντικότατος τομέας της εκπαιδευτικής διαδικασίας εισήχθη στην Κύπρο μόλις τα τελευταία μερικά χρόνια, τη στιγμή που στα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης – για να χρησιμοποιήσω το πλησιέστερο προς εμάς παράδειγμα – η περιβαλλοντική εκπαίδευση αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι τόσο της δημόσιας, όσο και της ιδιωτικής εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες, από την πρωτοβάθμια (προδημοτικό και δημοτικό) μέχρι τη δευτεροβάθμια (γυμνάσιο και λύκειο) και την τριτοβάθμια (κολλέγια και πανεπιστήμια) για ολόκληρες δεκαετίες.

Άρα το πρόβλημα ξεκινά από την παιδεία; Όπως ανέφερα και πιο πριν, ναι, η παιδεία, η εκπαίδευση και η ενημέρωση διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στη διαμόρφωση περιβαλλοντικής συνείδησης, τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο. Έχοντας όμως αναφέρει αυτό, οφείλω επίσης να επισημάνω ότι δεν μπορούμε να περιοριστούμε σε μία τόσο ρηχή ανάλυση της «ρίζας του κακού». Πέρα από την πολιτιστική διάσταση και συγκεκριμένα τα ζητήματα της ενίσχυσης της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και της προώθησης της περιβαλλοντικής ενημέρωσης, θα πρέπει να δούμε και να

εξετάσουμε όλα τα υπόλοιπα μέρη του προβλήματος, κυρίως τις πολιτικές δομές και προφανώς τις οικονομικές σχέσεις. Τι θέλω να πω; Ας πάρουμε το απλό παράδειγμα της λαθροθηρίας. Λέω απλό, γιατί όλοι και όλες, ακόμη και από τη δική μας γενιά, που δεν παρακολουθήσαμε ειδικά μαθήματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης στο σχολείο, γνωρίζουμε από παιδιά τα πλέον αυτονόητα, όσον αφορά την οικολογία και το περιβάλλον. Ότι δηλαδή δεν πρέπει να σκοτώνουμε τα είδη άγριας ζωής, αλλά απεναντίας θα πρέπει να τα προστατεύουμε. Ωστόσο, κάθε φορά που έχουμε αυτή τη συζήτηση με τους αρμόδιους πολιτικούς και αξιωματούχους, συνέχεια ακούμε ότι «δυστυχώς στην Κύπρο δεν έχουμε περιβαλλοντική εκπαίδευση και ενημέρωση και πρέπει να περιμένουμε την επόμενη γενιά που θα ξέρει και θα γνωρίζει και θα κάνει και θα ράνει». Όπως έχω ήδη αναφέρει, όλα αυτά είναι ωραία και σημαντικά, αλλά παρατηρούμε τα εξής δύο προβλήματα στην απλουστευτική αυτή λογική. Πρώτον, δεν μπορούμε να περιμένουμε άλλη μία γενιά να έρθει για να αναλάβει την κατάλληλη δράση και να εφαρμόσει τα κατάλληλα μέτρα. Γιατί πολύ απλά, μέχρι τότε ένα μεγάλο μέρος του προβλήματος θα είναι μη-αναστρέψιμο. Πολλά είδη άγριας ζωής θα έχουν χαθεί αν συνεχίσουμε να τα κυνηγούμε και κυρίως να τα παγιδεύουμε με τους ίδιους εντατικούς ρυθμούς, πολλά οικοσυστήματα θα έχουν καταστραφεί αν συνεχίσουμε να τα ισοπεδώνουμε και να τα κτίζουμε κατά τον ίδιο τρόπο, η γη και το νερό θα έχουν επιμολυνθεί και ρυπανθεί σε τόσο μεγάλο βαθμό που δεν θα μπορούν πια να αποκατασταθούν στην αρχική τους κατάσταση, το κλίμα θα έχει αποσταθεροποιηθεί σε τόσο μεγάλη κλίμακα που δεν θα μπορούμε πλέον να σταθεροποιήσουμε την κλιματική αλλαγή και να αποτρέψουμε τις δυσμενέστερες επιπτώσεις της. Άσε που σε δια-γενεαλογικό επίπεδο – δηλαδή σε επίπεδο αλληλεγγύης μεταξύ της δικής μας γενιάς και των επόμενων γενεών – είναι τουλάχιστον υποκριτικό να μετατοπίζουμε το πρόβλημα σε μία γενιά που στην τελική δεν φταίει σε τίποτα, αλλά την καλούμε «να βγάλει τα κάστανα από τα φωτιά». Δεύτερο και κατά πολύ σημαντικότερο είναι το γεγονός ότι αυτή η μονοδιάστατη ανάλυση πέρα από το ότι μετατοπίζει, αποκρύπτει επιμελώς τις βαθύτερες ρίζες του κακού. Ας πάρουμε και πάλι το παράδειγμα της λαθροθηρίας. Αναφέρθηκα πιο πριν στις πολιτικές δομές και τις οικονομικές σχέσεις. Γενικότερα, συνηθίζω να λέω ότι στην Κύπρο η ψηφοθηρία παρέχει πλάτες στη λαθροθηρία. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι κάποιοι συγκεκριμένοι λαθροθήρες σε κάποιες συγκεκριμένες περιοχές συνηθίζουν να παγιδεύουν παράνομα και μη-επιλεκτικά προστατευόμενα είδη άγριας ζωής. Προφανώς όχι για να ικανοποιήσουν τις ζωτικές τους διατροφικές ανάγκες ή για να ταΐσουν τις οικογένειες και τα παιδιά τους, αλλά για να προμηθεύσουν τα καζαντί, τα κρεοπωλεία και κυρίως τα εστιατόρια με τους μικρούς, πλην όμως πανάκριβους και «εκλεκτούς μεζέδες». Λόγω ακριβώς του τεράστιου τζίρου της

παράνομης βιομηχανίας των αμπελοπουλιών – ο οποίος υπολογίζεται από το Ταμείο Θήρας ότι ανέρχεται στα 15 εκατομμύρια το χρόνο – υπάρχει ένα τεράστιο παραεμπόριο από το οποίο πλουτίζουν μερικές εγκληματικές συμμορίες. Και λόγω ακριβώς της οικονομικής τους δύναμης έχουν και την ανάλογη πολιτική επιρροή, άρα επηρεάζουν ψηφοφόρους. Και βεβαίως, πολύ λίγοι είναι οι πολιτικοί που θα βγουν δημόσια και θα πουν ότι πρέπει να επιδείξουμε μία πολιτική μηδενικής ανοχής απέναντι στην παράνομη και μη-επιλεκτική παγίδευση και θανάτωση προστατευόμενων άγριων πτηνών. Γιατί πολύ απλά το κόστος, το πολιτικό κόστος, μίας τέτοιας πράξης είναι πολύ μεγάλο, όπως είναι μεγάλο το οικονομικό κόστος για το μικρό αλλά ισχυρό εγκληματικό κύκλωμα που ελέγχει τη μαύρη αγορά. Βέβαια, κάποιος θα μπορούσε να αναφέρει σ' αυτό το σημείο ότι πρόκειται για παράδοση. Πέρα από το ότι θα μπορούσαμε να δεχθούμε κάτι τέτοιο για τα ξόβεργα, αλλά σίγουρα όχι για τα δίχτυα και τις ηλεκτρονικές ηχομιμητικές συσκευές, το ερώτημα που προκύπτει είναι άλλο. Ακόμη κι αν πρόκειται για παράδοση, τότε σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να δεχθούμε τη συνέχιση της. Γιατί, αν κάποιο χώρο ή κάποια κοινότητα στην Κύπρο βγει τώρα και πει ότι είναι παράδοση ο φόνος για λόγους τιμής, χωρίς καν δικαστική ακρόαση του θύματος, εμείς θα πρέπει να το δεχθούμε; Ή θα πρέπει να δεχθούμε τον περιορισμό της γυναίκας στο σπίτι; Έτσι, απλά και μόνο στο όνομα της παράδοσης; Καταλήγοντας, καλό είναι να λαμβάνουμε υπόψη τον πολιτισμικό παράγοντα, χωρίς όμως να παραγνωρίζουμε τις κοινωνικές, οικονομικές, πολιτικές και θεσμικές διαστάσεις του κάθε προβλήματος.

Ποια είναι η διαφορά του εμπορεύματος – αμπελοπουλιού, από το εμπόρευμα – άνθρωπος;

Καμία. Λέμε όχι στην εμπορευματοποίηση της άγριας ζωής και της ανθρώπινης ζωής. Γι' αυτό όμως είμαστε εδώ και συζητάμε και κινητοποιούμαστε και αντιστεκόμαστε. Και, δυστυχώς, η απάντηση είναι κυριολεκτική.

Δηλαδή;

Δηλαδή, αυτοί που ελέγχουν το εμπόριο αμπελοπουλιών είναι αυτοί που ελέγχουν και το εμπόριο προσώπων. Σε κάποιες περιπτώσεις, μάλιστα, και το εμπόριο ναρκωτικών ή το εμπόριο όπλων. Αυτό ακριβώς είναι που δεν καταλαβαίνει ο περισσότερος κόσμος. Πολύ συχνά, αρκετοί νομίζουν ότι όταν μιλάμε για αμπελοπούλια, μιλάμε για έναν παππού σε ένα ξεχασμένο χωριό, ο οποίος στήνει μία – δύο μάτσες ξόβεργα για να πιάσει κανένα αμπελοπούλι και να καλοπιάσει τη γιαγιά στο σπίτι. Μόνο που αυτό είναι η εξαίρεση και όχι ο κανόνας. Και σίγουρα αυτό από μόνο του δεν αποτελεί μεγάλη οικολογική καταστροφή. Αυτό το οποίο θα πρέπει να καταλάβουμε όμως κάποια στιγμή είναι ότι μιλάμε για μία ολόκληρη μαύρη αγορά άγριας ζωής, η οποία εφοδιάζει από καζαντί και "ντελιβεράδες" αμπελοπουλιών μέχρι κρεοπωλεία και εστιατόρια. Μιλάμε για "στημάτουρου"» που στήνουν μερικές εκατοντάδες ξόβεργα ή 10-20 δίκτυα σ' έναν δεντρόκηπο, με μία – δύο ηλεκτρονικές ηχομιμητικές συσκευές και τέσσερα-πέντε ηχεία. Οι οποίοι υποστηρίζονται από ένα ολόκληρο κύκλωμα μικρών και μεσαίων παγιδευτών. Και μιλάμε για εκατοντάδες χιλιάδες πουλιά κάθε χρόνο και συνολικό τζίρο εκατομμυρίων για ολόκληρο το παράνομο κύκλωμα σε ετήσια βάση. Και οι ίδιοι άνθρωποι που ελέγχουν τη διακίνηση προσώπων στα καμπαρέ, ελέγχουν και την εμπορία αμπελοπουλιών στα εστιατόρια.

Εσύ τι έχεις σπουδάσει και που;

Έχω ένα πτυχίο Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας από το Πάντειο Πανεπιστήμιο στην Αθήνα και αργότερα έκανα ένα μεταπτυχιακό στο Κεντ της Αγγλίας, στο αντικείμενο της Περιβαλλοντικής Κοινωνικής Επιστήμης, με έμφαση στην περιβαλλοντική ηθική, πολιτική και κοινωνιολογία. Στο ενδιάμεσο, συμμετείχα σε ακαδημαϊκά και ερευνητικά προγράμματα που αφορούσαν τη μελέτη κοινωνικών κινημάτων και περιβαλλοντικού ακτιβισμού, κυρίως στη Δυτική και τη Νότια Ευρώπη, σε χώρες όπως η Μεγάλη Βρετανία, η Ελλάδα και η Κύπρος. Κάποια στιγμή άφησα προσωρινά τις σπουδές μου και επέστρεψα στην Κύπρο για να δουλέψω, να μαζέψω λίγα λεφτά και να επιστρέψω για το διδακτορικό μου στον τομέα της πολιτικής κοινωνιολογίας του περιβάλλοντος. Βέβαια, η αλήθεια είναι ότι η περίοδος που επέλεξα να επιστρέψω δεν ήταν και η καλύτερη για κάτι τέτοιο.

Γιατί το λες αυτό;

Γιατί όπως είπα, ο αρχικός στόχος ήταν να μαζέψω λίγα λεφτά, κυρίως για να ξεπληρώσω ένα φοιτητικό δάνειο για το μεταπτυχιακό μου και να συνεχίσω με το διδακτορικό. Και ξαφνικά από την "ανάπτυξη" βρεθήκαμε στην "κρίση". Και αυτό μου θυμίζει μία αφίσα που είδα να κυκλοφορεί πρόσφατα στο διαδίκτυο, η οποία εξηγεί με ένα εξαιρετικά εύστοχο τρόπο την καπιταλιστική ανάπτυξη και κρίση στους "αρχάριους". Στην αρχή λοιπόν είχαμε ανάπτυξη, όπου οι έχοντες πλήρωναν τους μη-κατέχοντες για να δουλεύουν οι τελευταίοι και να κερδίζουν οι πρώτοι. Στη συνέχεια μας ήρθε η κρίση, όπου πλέον οι μη-κατέχοντες πληρώνουν τους έχοντες για να τους δουλεύουν και να κερδίζουν. Ηθικό δίδαγμα: όσο υπάρχουν έχοντες και μη-κατέχοντες, οι πρώτοι κερδίζουν και οι τελευταίοι χάνουν με ένα εντελώς δυσανάλογο τρόπο! Όσο περισσότερο ιδιωτικοποιείται το κέρδος, τόσο περισσότερο κοινωνικοποιείται το κόστος και η ζημιά!

Ασχολείσαι και με ζητήματα ακτιβισμού. Υπάρχει ακτιβιστική δράση στη Κύπρο; Αν ναι μπορούμε να αναφέρουμε παραδείγματα;

Ναι, ασχολούμαι με διάφορα ζητήματα περιβαλλοντικού και κοινωνικού ακτιβισμού. Λόγω ακριβώς των ερευνητικών μου ενδιαφερόντων, είμαι περισσότερο ενεργός σε περιβαλλοντικά ζητήματα, όπως ο τερματισμός της λαθροθηρίας, η προστασία της βιοποικιλότητας, η προώθηση της βιώσιμης γεωργίας και της ανανεώσιμης ενέργειας. Παράλληλα, προσπαθώ να συμμετέχω όσον το δυνατό περισσότερο σε τοπικές πρωτοβουλίες πολιτών, που αφορούν ζητήματα αναβάθμισης της ποιότητας ζωής (όπως η διαφύλαξη δημόσιων χώρων πρασίνου και η διατήρηση ιστορικών παραδοσιακών κτιρίων) ή διασφάλισης κοινωνικής δικαιοσύνης, για παράδειγμα μέσω της παροχής στήριξης και αλληλεγγύης σε αδύναμες κοινωνικές ομάδες, όπως οι πρόσφυγες και οι μετανάστες. Στην Κύπρο γενικά υπάρχει κάποια ακτιβιστική και κινηματική δράση, αλλά δυστυχώς παρατηρείται σε πολύ μικρό και περιορισμένο βαθμό. Τα παραδείγματα που προανέφερα είναι νομίζω ενδεικτικά. Ωστόσο, πέρα

από τα παραδείγματα, καλό είναι να δούμε και λίγο πέρα από το μύθο που θέλει τους ακτιβιστές να είναι ρομαντικοί και απόμακροι στην καλύτερη περίπτωση ή ακραίοι και περιθωριακοί στη χειρότερη. Αυτό το παραμύθι που έχει επικρατήσει στην Κύπρο δεν είναι απλά γελοίο, αλλά πλήρως ανιστόρητο, μην πω επικίνδυνο για τους πολλούς και χρήσιμο για τους λίγους. Πολύ συχνά ακούμε τις λέξεις ακτιβισμός ή κινήματα στην Κύπρο και τους δίνουμε ένα αρνητικό πρόσημο, λες και πρόκειται για "κοινωνικές ασθένειες" και "πολιτικές παθολογίες". Το οποίο επαναλαμβάνω ότι είναι τραγικό και προπάντων επικίνδυνο. Αυτό το οποίο συνηθίζω να λέω είναι ότι οι σημαντικότερες αλλαγές και οι μεγαλύτερες επαναστάσεις στην παγκόσμια ιστορία δεν είναι παρά το αποτέλεσμα συλλογικών δράσεων, κοινωνικών κινημάτων και διεκδικητικών πολιτικών. Ας αναλογιστούμε το εργατικό κίνημα και τα κοινωνικά δικαιώματα, το φοιτητικό κίνημα ή το κίνημα για την κατάργηση των φυλετικών διακρίσεων και τα πολιτικά δικαιώματα, το φεμινιστικό κίνημα και τα δικαιώματα των φύλων. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα περιβαλλοντικά – οικολογικά και τα ειρηνιστικά – αντιμιλιταριστικά κινήματα δίνουν φωνή σε ολόκληρο τον πλανήτη και σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, διεκδικώντας αντίστοιχα τα δικαιώματα σε ένα ασφαλές περιβάλλον και ένα ειρηνικό μέλλον. Μάλιστα, θεωρώ ότι αυτά τα κινήματα αυτά υπερβαίνουν τόσο το γεωγραφικό χώρο, όσο και το γενεαλογικό χρόνο, δεν ενεργούν στο όνομα κάποιων συνόρων, αλλά ολόκληρου του πλανήτη και όλων των κατοίκων του, όπως επίσης δεν ενεργούν στο όνομα της δικής μας μόνο γενιάς, αλλά και αυτών που θα μας ακολουθήσουν. Και στην τελική, οι ακτιβιστές και τα κινήματα παλεύουν για συλλογικά δικαιώματα και δημόσια αγαθά. Αντί λοιπόν να τους κατηγορούμε και να τους περιθωριοποιούμε, ας δούμε λιγάκι γιατί κάποιοι – συνήθως μάλιστα αυτοί που έχουν την οικονομική ή / και πολιτική εξουσία – τα βάζουν μαζί τους και τι προσπαθούν να προστατεύσουν; Ας ζυγίσουμε τον προσωπικό πλούτο αυτών των λίγων με τα συλλογικά δικαιώματα όλων εμάς ή την ατομική τους ιδιοκτησία με τα δημόσια αγαθά μας. Και αφού το κάνουμε αυτό, ας μιλήσουμε τότε για τους κακούς ακτιβιστές και τα πράσινα άλογα.

Τι είναι η CABS (Committee Against Bird Slaughter) και ποια η ακτιβιστική της δράση;

Η Committee Against Bird Slaughter (CABS) δημιουργήθηκε το 1975 στη Δυτική Ευρώπη, σε χώρες όπως το Βέλγιο και η Γερμανία, οι οποίες αντιμετώπιζαν σημαντικά προβλήματα λαθροθηρίας. Στόχος των μελών της οργάνωσης ήταν η ανάληψη συστηματικής, δυναμικής και αποτελεσματικής δράσης για τον τερματισμό του παράνομου κυνηγίου, της μη-επιλεκτικής παγίδευσης και του μαζικού εμπορίου προστατευόμενων ειδών άγριων πουλιών. Σιγά-σιγά, η οργάνωση αναπτύχθηκε

πέρα από τη Γερμανία, το Βέλγιο και τη Γαλλία και άρχισε να διοργανώνει περιοδείες προστασίας πουλιών και σε άλλες Μεσογειακές χώρες, όπως η Ισπανία, η Ιταλία, η Μάλτα και η Κύπρος.

Πρόσφατα οι New York Times παρουσίασαν στο διαδίκτυο ένα βιντεάκι με θέμα τον ρατσισμό στη Κύπρο. Υπάρχει πρόβλημα ρατσισμού στη Κύπρο; Κάποιοι λένε ότι είναι σε μικρό βαθμό (σε αντίθεση με το βιντεάκι των New York Times…). Η δικιά σου άποψη;

Καλή ερώτηση. Πέρα από το βιντεάκι των New York Times, καλό είναι να δούμε τη γενική εικόνα. Και ναι, υπάρχει πρόβλημα ξενοφοβίας, ρατσισμού και διακρίσεων στην Κύπρο. Εάν κάποιος δεν εμπιστεύεται τις ανεξάρτητες μελέτες της ακαδημαϊκής κοινότητας ή των μη-κυβερνητικών οργανώσεων, οι οποίες καταδεικνύουν την έκταση του προβλήματος, ας ρίξει μια ματιά στις εκθέσεις και τις αναφορές της Αρχής Κατά των Διακρίσεων, της Επιτρόπου Διοικήσεως ή του Συνηγόρου του Πολίτη. Και το παράλογο δεν είναι ότι έχουμε πρόβλημα, αλλά το ότι προσπαθούμε να το κρύψουμε επιμελώς κάτω από το χαλί της κυπριακής κοινωνίας. Ξεχνώντας, στην τελική, ότι είμαστε μία κοινωνία στην οποία οι παππούδες μας και οι γονείς μας είναι πρόσφυγες, αρκετοί από τους συγγενείς μας είναι μετανάστες σε άλλες χώρες και ηπείρους, αλλά εμείς … εμείς είμαστε ρατσιστές που δεν θέλουμε τον άλλο, τον αλλοεθνή, τον αλλόθρησκο, τον διαφορετικό και επιζητούμε μία φαντασιακή εθνική, φυλετική και θρησκευτική καθαρότητα, η οποία δεν υπάρχει παρά μόνο στη φαντασία μας. Παραγνωρίζοντας, την ίδια στιγμή, τα προβλήματα που βρίσκονται ακριβώς μπροστά μας. Φταίμε για παράδειγμα τους οικονομικούς μετανάστες και τους πολιτικούς πρόσφυγες για το ότι έρχονται εδώ πέρα και μας τρώνε τα λεφτά μας. Μόνο που αυτοί οι άνθρωποι όχι μόνο δεν μας τρώνε τα λεφτά μας, αλλά απεναντίας ζούνε στο περιθώριο της κοινωνίας μας και παράγουν ουσιαστικά τον εθνικό μας πλούτο, από τις οικοδομές μέχρι τα ξενοδοχεία. Την ίδια στιγμή, όμως, δεν μας

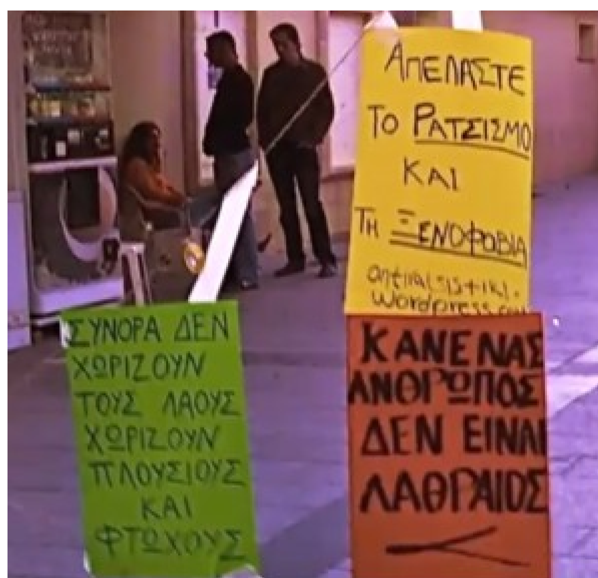
ενοχλεί καθόλου ότι τα αυτοκίνητα που οδηγούμε, τα φαγητά που τρώμε, τα ποτά που πίνουμε, οι ταινίες που παρακολουθούμε, η μουσική που ακούμε, τα ρούχα που φοράμε, τα καύσιμα που καταναλώνουμε, τα έπιπλα και οι υπολογιστές που χρησιμοποιούμε, όλα αυτά έρχονται από το εξωτερικό. Αλλά, εμείς επιμένουμε και βγάζουμε το άχτι μας για τον ατομικισμό, την αποξένωση και τα πάθη μας, στους πιο φτωχούς και τους πιο αδύνατους. Και αν δούμε κανένα ξένο που είναι ματσωμένος – και δεν αναφέρομαι στους τουρίστες, αλλά σε ξένους κάτοικους του νησιού που έχουν περιουσία και ήρθαν εδώ για να ζήσουν το υπόλοιπο της ζωής τους – το μόνο που κοιτάμε είναι πόσα λεφτά θα καταφέρουμε να τους πάρουμε πουλώντας ακριβότερα αγαθά και υπηρεσίες, από το μπουκαλάκι του νερού στο περίπτερο μέχρι τις μετοχές των επιχειρήσεων στις τράπεζες

Λένε πως η αλλαγή δεν θα έρθει από αυτούς που κατέχουν θέσεις εξουσίας, αλλά από εμάς, από τη δράση και συμμετοχή του καθενός μας. Πώς μπορεί κανείς να συμβάλει στην αντιρατσιστική δράση, αλλά και στην προστασία του περιβάλλοντος; Όπως είπα και πιο πριν, κανένα ανθρώπινο δικαίωμα δεν δόθηκε, αλλά όλα κερδήθηκαν. Και αν θέλουμε να αλλάξουμε τα πράγματα γύρω μας, τη φτώχεια, την ανισότητα, την αδικία, την περιβαλλοντική υποβάθμιση και την οικολογική καταστροφή, το ρατσισμό και τις διακρίσεις, καλό είναι να ανοίξουμε τα μάτια μας και να διευρύνουμε τους ορίζοντες μας. Να δημιουργήσουμε νέες κοινωνικές σχέσεις και νέες κοινωνικές δομές, περισσότερο οριζόντιες παρά κάθετες, περισσότερο αποκεντρωμένες παρά συγκεντρωτικές, περισσότερο αλληλέγγυες παρά κερδοσκοπικές, πιο ισορροπημένες με το περιβάλλον παρά μπαζωμένες από το τσιμέντο.

Αυτή η οικονομική κρίση που έχει χτυπήσει και την Κύπρο θα λειτουργήσει και θετικά; Μήπως μέσα από μια ενδεχόμενη κρίση αξιών οι άνθρωποι δουν την ουσία των πραγμάτων ή αντίθετα η οικονομική κρίση θα φέρει μαζί της κι άλλα προβλήματα; (εγκληματικότητα, τάσεις ρατσισμού, κτλ);

Προσωπικά, είμαι της άποψης ότι η κρίση λειτουργεί αρνητικά … Και κυρίως η οικονομική κρίση, κατά τη διάρκεια της οποίας οι άνθρωποι ζουν και εθίζονται στη φτώχεια, την ανέχεια και την εξαθλίωση. Και πολύ συχνά ενοχλούμαι από ανθρώπους γύρω μου που υποστηρίζουν αυθαίρετα ότι «με την οικονομική κρίση θα φέρουμε το νου μας». Όσο περισσότερο υπάρχουν άνθρωποι που δεν έχουν να πληρώσουν το ενοίκιο ή τη διατροφή τους, δεν έχουν δουλειά ή στέγη, εγκαταλείπουν τις σπουδές ή τη χώρα τους, τόσο περισσότερο τα στενά οριζόμενα οικονομικά προβλήματα μετεξελίσσονται σε κοινωνικά, πολιτισμικά, περιβαλλοντικά ή άλλα. Τόσο περισσότερη η αδικία και η ανισότητα, τόσο περισσότερες οι διακρίσεις και η περιθωριοποίηση, τόσο περισσότερο το δηλητήριο και ο φόβος. Γενικότερα, δεν είμαι ούτε αισιόδοξος, ούτε απαισιόδοξος εκ φύσεως. Πιστεύω ότι η αισιοδοξία πηγάζει από τη δράση και η απαισιοδοξία από την αδράνεια. Και η αισιοδοξία της δράσης είναι προτιμότερη από την απαισιοδοξία της σκέψης, ή καλύτερα ο ακτιβισμός είναι προτιμότερος από τον πεσιμισμό.

Σήμερα ποιο είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε στην Κύπρο κατά τη γνώμη σου;

Η ανισότητα … στην κατανομή του πλούτου, στη διαχείριση της εξουσίας, στις σχέσεις μεταξύ των κοινωνικών ομάδων (των τάξεων και των κοινοτήτων, των Κύπριων και των αλλοδαπών, των ανδρών και των γυναικών), στις ανθρώπινες ανάγκες και στις καταναλωτικές συνήθειες, στις αδηφάγες ορέξεις και στις

οικολογικές ισορροπίες. Η ανισότητα έχει διαβρώσει σε πολύ μεγάλο βαθμό την κυπριακή κοινωνία.

Κλείτο, μήπως η αλληλεγγύη είναι καθήκον όλων μας στις μέρες αυτές που διανύουμε ως λαός και ως τόπος;
Προφανώς και είναι … Δεν μπορεί να υπάρξει ανθρώπινη αξιοπρέπεια, αυτονομία και ελευθερία, ισότητα και δικαιοσύνη, ειρήνη και αειφορία, χωρίς αλληλεγγύη. Αλληλεγγύη όχι αφαιρετική, αλλά ουσιαστική, με τους από κάτω και τους απ' έξω, τους φτωχούς και τους αδύνατους, τους καταπιεζόμενους και τους περιθωριοποιημένους.

Η δική σου συμβουλή και μήνυμα σε όσους θα διαβάσουν τη συνέντευξη μας αυτή;
Καμία συμβουλή, μόνο δύο μηνύματα: Όσον αφορά τη λαθροθηρία, "προστατέψτε τα πουλιά, όχι τους λαθροθήρες". Όσον αφορά τα υπόλοιπα, "ο ακτιβισμός είναι προτιμότερος από τον πεσιμισμό".